Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 243. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 25-го ЖОВТНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, OCTOBER 25, 1979 No. 243. VOL. LXXXVI.

УРЯДОВЦІ І ПРАЦІВНИКИ УНС І „СВОБОДИ" ВШАНУВАЛИ РОМАНА СЛОБОДЯНА В ЙОГО 90-РІЧЧЯ

„Залізний касир" Роман Слободян

Джерзі Ситі. — Тиждень тому, в середу 17-го жовтня, сповнилося 90 років життя одному з найстарших і найбільш заслужених діячів-піонерів Американської України, зокрема Українського Народного Союзу, його довголітньому „залізному касирові" Романові Слободянові. З цієї нагоди та на запрошення Головного Екзекутивного Комітету УНС п. Роман Слободян, у товаристві своєї дочки пані Галини та її чоловіка Мирона Сидоровича, в домі яких він тепер проживає, завітав у вівторок, 23-го жовтня, в полудневих годинах до Головної Канцелярії УНС і „Свободи" та зустрівся з усіми затрудненими в цих установах головними екзекутивними урядовцями і працівниками під час спільного полуденку. Прихід гостя зустріли всі співом многоліття, а привітав його головний предсідник д-р Іван О. Флис, згадавши, що ц.р. сповнилося не тільки 90 років життя, але й 70 років членства п. Слободяна в УНСоюзі та 62 роки з того часу, як він увійшов у склад Головного Уряду УНС: від 1917 до 1920-го року як головний радний, а від 1920-го року як головний екзекутивний урядовець, до 1933-го року на пості головного фінансового секретаря й опісля аж до свого відходу на емеритуру в 1966-му році, на пості справді „залізного" головного касира. Подякою за його непевершений труд для української громади і, зокрема, для Українського Народного Союзу та побажанням ще дальших многих літ закінчив д-р І. О. Флис своє привітальне слово.

З черги редактор-емерит А. Драган згадав про свою першу зустріч з Ювілятом в травні 1946-го року та опісля довголітню працю і спів-

(Продовження на ст. 4)

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНС В РОВД АЙЛЕНДІ ВІДБУВ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Вунсакет, Ровд Айленд. — У неділю, 7-го жовтня ц. р., Окружний Комітет Відділів УНС у Вунсакеті відбув організаційні збори в церковній залі української православної церкви св. Михаїла, в яких взяло участь тридцять секретарів та представників шістьох Відділів Округи. Зборами проводив голова Округи, Леон Гардінк, а секретарював Дмитро Василик, секретар Округи.

Програма зборів складалася з двох частин, а саме з першої частини, під час якої обговорено відділові та інші місцеві справи, та другої частини, коли промовляла п-і Марія Душник, заступниця головного предсідника УНСоюзу.

На вступі п-і Душник заявила, що вона надзвичайно рада бути на таких успішних зборах, на які прибуло багато секретарів і членів, не зважаючи на погану погоду та на дві інші місцеві імпрези, що відбувалися в той самий час. Відтак вона подала перегляд організаційної діяльности в Окрузі. Голова Округи Л. Гардінк висловив переконання, що Округа осягне свою річну квоту.

Далі заступниця головного предсідника УНС коротко накреслила організаційний та фінансовий стан УНСоюзу. Під фінансовим оглядом Союз росте, збільшуючи свої фінанси із вкладок, чиншів та інвестицій. Але, на жаль, з організаційного боку, справа представляється інакше. Втрати, які УНСоюз поносить через вибуття членів та дозрівання грамот, мусять бути поповнені новими членами в кінцевих місяцях цього року і треба осягнути загальну квоту 4,000 нових членів. Існують сподівання, що до цього осягнення причиняться два нові організатори, яких заангажовано до цієї праці. П-і Душник дала ряд порад для організування нових членів, а головно тепер з нагоди 85-річчя УНСоюзу та Міжнародного Року Дитини.

П-і Душник далі сказала, що боргові зобов'язання можна далі набувати і також звітувала про стан винайму приміщень у будівлі УНСоюзу. Вона ствердила, що плавацькі та тенісові змагання під час „Дня Праці" на Союзівці притягають велику кількість нашої молоді, яка з часом знайомиться з працею УНСоюзу. Вона також згадала про

(Продовження на ст. 4)

Ювілейний Бенкет ОДВУ

Головний стіл під час Ювілейного Бенкету для відзначення 50-річчя існування Організації Державного Відродження України (ОДВУ), який відбувся в суботу, 20-го жовтня ц. р., в готелі Шератон у Ню Йорку. Промовляє Владика Василь Лостен із Стемфордської Епархії Української Католицької Церкви.

Світлив: Роман С. Голіят

У НІМЕЧЧИНІ ГУА ҐУОФЕНҐ КРИТИКУВАВ СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ

Бонн. — У понеділок, 22-го жовтня, прибув до Західньої Німеччини, після шеститиденних відвідин Франції, голова Комуністичної партії й прем'єр-міністер уряду Китайської Народної Республіки Гуа Ґуофенг.

Напередодні прибуття Гуа Ґуофенґа до Бонну, представник західньонімецького уряду висловив надії, що китайський лідер не буде продовжувати тут суперечок Пекіну з Москвою.

Проте, виступаючи на спеціяльно влаштованому прийнятті в його честь в палаці близько Бонну, Гуа заявив, що існує тенденція до більшого неспокою у світі, передбачаючи, що ця діяльність спрямована на „опанування світу силою".

„Ми твердо переконані, — заявив Гуа, — що є цілком можливо відсунути вибух війни й досягнути довготривалого миру в світі, якщо всі миролюбні держави й народи світу об'єднаються і, згідно з їхніми індивідуальними становищами, стримають всіми ефективними засобами агресію та експансію гегемонізму".

У китайському політичному вжитку слово „гегемонізм" стосується політики Совєтського Союзу, який прагне до встановлення силою своєї диктатури над іншими державами і народами.

Китайський лідер у своєму виступі наголосив цього разу нову тему, а саме: об'єднання Німеччини. Гуа Ґуофенг заявив, що сильна й об'єднана Німеччина є в інтересі миру в світі та що Китай шанує бажання німецького народу бути одного дня об'єднаним.

Західні політичні коментатори вважають, що заява Гуа Ґуофенга про сильну об'єднану Німеччину спрямована проти Совєтського Союзу, бо держава, яка включала б Східню і Західню Німеччину, очевидно, вийшла б із совєтського бльоку, який зараз включає Східню Німеччину. Об'єднана Німеччина служила б противагою тому, що Пекін уважає „совєтською експансією".

Канцлер Гельмут Шмідт, який мав 25-хвилинну особисту розмову з Гуа Ґуофенгом після першої рунди загальних розмов, наголосив у своїй заяві, що Західня Німеччина зацікавлена детантом з Совєтським Союзом, одначе він підкреслив також участь Західньої Німеччини в Північно Атлантійському Союзі (НАТО).

Гуа Ґуофенг і Гельмут Шмідт мають відбути дальші розмови, а після того Гуа відвідає більші індустріяльні центри Західньої Німеччини. Потім він має намір відвідати Італію і Велику Британію.

Іранський шах прибув до ЗСА на лікування чи операцію

Ню Йорк, Н. Й. — Із Державного департаменту інформують, що у понеділок, 21-го жовтня ц. р., о год. 10-ій вечора, тут на Ля Ґвардія летовище прибув колишній іранський шах Мохаммед Різа Паглеві, щоб перейти лікарську перевірку.

У вівторок, 22-го жовтня, поширилися поголоски, що колишній володар Ірану має рака жовчевого міхура та що наступного дня перейде операцію. Речники шаха Паглеві у вівторок заперечували цю вістку, але з інших джерел інформували, що шах вже довший час хворіє на цю недугу. Члени його родини теж відмовлялися коментувати цю справу.

Речник Державного департаменту Дейвід Песидж сказав, що шахові Паглеві дозволено на приїзд до ЗСА з огляду на поради европейських та американських лікарів, які вважають, що лікарська опіка, що її він потребує, є тільки можлива у ЗСА. Отже, дозвіл на відвідини цієї країни йому дано виключно з медичних причин.

Ще весною ц. р., один речник уряду ЗСА радив шахові не приїжджати до Америки, мотивуючи це питанням безпеки шаха в цій країні. Інші урядовці знову твердили, що ЗСА радо привітають шаха, але тільки тоді, коли устабілізуються відносини Вашінгтону з новим іранським урядом.

18-ий Конґрес СУСТА відбудеться в листопаді

Ню Йорк, Н. Й. (Р. Ю.). — СУСТА (Союз Студентських Товариств Америки) відбуде свій 18-ий Конґрес в днях 16-18 листопада ц. р. на Союзівці.

Реєстрація делеґатів: в п'ятницю від години 7:30 вечора і суботу о годинах 8:30-10:30 ранку.

Програма 18-го Конґресу СУСТА включатиме: товариське прийняття в п'ятницю увечері, відкриття Конґресу в суботу о год. 10:00 ранку, звіти уступаючої Крайової Управи, звіти присутніх українських студентських клюбів і громад, бенкет, забаву в суботу ввечері (при звуках знаної оркестри „Іскра"), устійнення пляну для СУСТА на наступні 2 роки і вибір нової Крайової Управи.

Делеґати на Конґрес будуть перевірені і затверджені на базі списків українських студентських громад (Статут передбачає 1 делеґата на кожних 10 членів студентського клюбу), які треба надіслати до секретарки Крайової Управи до дня 9 листопада.

Адреса секретарки: Roksolana Labinsky R.D. No.3 Box 445-L, Cedar Grove Lane, Somerset, N.J.08873.

Усі списки членів громад як і списки делеґатів повинні бути зголошені секретарці.

До секретарки також можна звертатися з питаннями різного характеру щодо 18-го Конґресу СУСТА. Ще є час зголосити громади в членство СУСТА.

У зв'язку з 18-им Конґресом, при кінці жовтня вийде нове число газетки СУСТА „Призма".

Іван Принада, теперішній голова СУСТА, сподіється що на Конґрес прибуде коло 70 делеґатів.

Олбанська округа у 25-ліття смерти сл. п. Степана Бандери

Трой, Н. Й. (І. Д.). — Заходом організацій Укрінського Визвольного Фронту й Об'єднання українських ветеранів українці Олбанської округи відзначать 25-ліття смерти сл. п. Степана Бандери, Провідника ОУН. У неділю, 28-го жовтня ц. р. у всіх українських церквах будуть відправлені Панахиди. Вечером цього ж дня в 6-ій год. в залі Українського Клюбу у Вотервліті, 402.-25. Ст., відбудуться святочні сходини. У програмі: доповідь мґра Рожки з Ню Йорку, спомини сучасників і виступи молоді СУМ-А.

У ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ ЗАСУДЖЕНО 6-ОХ ДИСИДЕНТІВ

Вацлав Гавель

Петр Угль

Вацлав Бенда

Прага. — У вівторок, 23-го жовтня, суд комуністичної Чехо-Словаччини видав вирок проти 6-ох підсудних дисидентів, твердячи, що вони вели „підривну діяльність проти республіки" і засудив їх на терміни ув'язнення. Економіста Петра Угля засуджено на 5 років, драматурга Вацлава Гавеля на 4 і пів року, Вацлава Бенду на 4 роки ув'язнення, а інші одержали дещо коротші вироки. Суд над 6-ма дисидентами тривав неповних два дні, а незабаром має розпочатися судова розправа над 4-ма іншими дисидентами.

Усіх шістьох дисидентів, обвинувачених у найбільшому політичному процесі в тій країні за сім останніх років, оскаржили, що вони є основниками „нелегальної" групи, зформованої в 1978 році, яка має за мету допомагати іншим дисидентам, а також закидали їм причасність в американській пропаганді проти їхньої країни.

Процес притягнув приблизно 100 прихильників цих обвинувачених, більше людей, як це досі бувало при подібних процесах; вони очікували в коридорі біля судової залі. Празькі власті, крім членів родин, не впускали на залю розправ ані кореспондентів, ні дипломатичних спостерігачів чи симпатиків дисидентів. На запит, чому не впущено нікого більше на судову справу — поліція мовчала.

Увесь терен, який знаходиться біля судового будинку, а також закордонні кореспонденти та прихильники обвинувачених, — як подають із дисидентських джерел, був під пильною обсервацією поліції.

Дружину обвинуваченого Петра Угля, Анна Сабатеву притримано, коли вона запротестувала проти розпорядження, щоб вона й інші не віднотовували перебігу процесу. Пізніше вона намагалася висвободитися з кімнати, де її держали, але поліція її силоміць відвела туди назад.

Поліція також забрала д-р Жітку Шанілову, дружину Шанілова, який підписався під „Хартією 77", маніфесром в обороні прав людини.

Із дисидентських джерел також інформують, що з-поміж обвинувачених драматург Вацлав Гавель та критик урядової політики Петр Угль спершу не вносили заяви чи вони винні чи ні. Однак інші підсудні заявили, що вони невинні, а це колишній телевізійний коментатор Їрі Дінстбір, колишній речник „Хартії 77" Вацлав Бенда і Дана Немцова — провідник римо-католицької фракції та мати семеро дітей. Отта Бендарова, колишній журналіст, спершу відмовилася внести заяву щодо вини чи невинности, а також не відповідала на питання, задавані їй під час цього процесу. Бендаровій також відмовлено дозволу, щоб вона прочитала заяву, в якій вона подала вияснення причини її відмови, однак цю заяву судово зарекордовано.

Дінтсбір, Бенда і пані Немцова сказали, що вони признаються, що були членами так званого Комітету в Обороні Несправедливо Переслідуваних у Чехо-Словаччині.

Покищо чотири із засуджених дисидентів заявили, що внесуть апеляцію до вищого суду, заперечуючи будь-яку вину. Два інші засуджені, які також заявили, що не порушили жадного закону, а тільки застосовували свої права, гарантовані конституцією Чехо-Словаччини, правдоподібно теж внесуть апеляцію.

КАСТРО ЗВІЛЬНИВ ПОЛІТИЧНОГО ПРОТИВНИКА ПІСЛЯ 20-РІЧНОГО УВ'ЯЗНЕННЯ

Губер Матос

Сан Хозе, Коста-Ріка. — У неділю, 21-го жовтня ц. р. комуністичний уряд Фіделя Кастра звільнив з тюрми Губера Матоса найбільш відомого кубинського політичного в'язня. Звільнення наступило 20 років після його арешту та засуду. Його ув'язнено тому що він зрезигнував з посту військового губернатора на знак протесту проти зростаючих комуністичних впливів у тогочасній Кубі.

Його син, Губер Матос мол., сказав американським кореспондентам, що батько мав зустріч з костаріканським консулем, Оскаром Варгасом Беллом у Гавані, а відтак відлетить до Коста-Ріки зі своїм батьком Рубеліом, який має 94 роки, та сестрою Салюстіною.

Губер Матос, учитель по професії, включився до партизанського руху Фіделя Кастра і став одним з вищих командирів кубинської повстанської армії, яка воювала проти диктатора Батісти. Він, однак, зрезигнував з посту губернатора провінції Камаґеї на знак протесту проти комуністичних впливів в революційному русі Кастра. Його арештували 19-го жовтня 1959 року та засудили на 20 років ув'язнення.

Чотири роки тому, в лис-

(Продовження на ст. 3)

ВІДБУЛИСЬ ПІВРІЧНІ ПЛЕНАРНІ НАРАДИ КЕРІВНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА У ЗСА

Детройт, Міч. (Проф. Богдан Лончина — телефоном до „Свободи"). — Підсумки Третього Делегатського З'їзду Українського Патріярхального Світового Об'єднання в Лондоні, Англія та римських ювілейних святкувань у вересні ц. р., як також ситуація у Філядельфійській Митрополії та справи сучасної діяльности були предметом цілоденних нарад Українського Патріярхального Товариства у ЗСА які відбулись тут у суботу, 20-го жовтня.

Наради, що на них були присутні члени управи та керівних органів Товариства з Детройту, Чікаго, Клівленду, Боффало, Філядельфії, Ню Йорку та Морріставну, Н. Дж., в кількості 12 осіб, відбулися в приміщеннях української середньої школи Непорочного Зачаття, а ними проводив голова Товариства проф. Богдан Лончина.

Учасники нарад схвалили діяльність делегації та проводу Товариства на З'їзді в Лондоні та під час римських урочистостей. Висловлено жаль, що мирянська делегація не мала змоги бути прийнятою та висловити свої думки на Синодальних Нарадах Єпископату Української Католицької Церкви, які відбулись в Римі 19-20-го вересня ц.р.

У справі номінації о. прел. Мирослава І. Любачівського на нового Митрополита для Філядельфійської Архиєпархії, наради висловили повну піддержку Блаженнішому Патріярхові Йосифові у зв'язку з його листом до Митрополита-номіната та схвалили заходи, щоб Владика-номінат зайняв прихильне становище до позицій Патріярха. У зв'язку з тим видано окремий комунікат для преси, в якому сказано:

„Вітаємо лист Патріярха Йосифа і вповні солідаризуємось з його змістом та висловлюємо радість, що Їх Блаженство затвердив і визнав номінацію о. д-ра М. Любачівського, стверджуючи при тому, що цією номінацією Римська Курія черговий раз нарушила традиційні права нашої Церкви, її Єпископату і її глави. Очікуємо, що Владика-номінат прийме свячення з рук Ісповідника Віри Блаженнішого Патріярха Йосифа, який бажає сам довершити єпископську хіротонію Владики - номіната, який тим самим увійде в склад ієрархії Помісної Української Католицької Церкви під проводом Патріярха Йосифа і буде з нею співпрацювати для добра і єдности нашої Церкви і народу".

На нарадах розглянено в дальшому піврічну діяльність управи та намічено пляни на майбутнє. Затверджено склад редколегії журналу „Патріярхат" під проводом ред. Миколи Галіва. Наради, між іншим, схвалили зміцнити організаційну мережу Товариства, по можливости творячи де потрібно окружні ради відділів Товариства, як також відбути студійні й організаційні конференції. Видано заклик до відділів і місцевих осередків влаштувати до кінця року ювілейні святкування 40-річчя хіротонії Блаженнішого Патріярха Йосифа.

Роман Купчинський доповідав на Філії УКУ про рух спротиву в Україні

(Філядельфія). — Другий виклад у серії доповідів на курсі „Рух спротиву в Україні" на Філії УКУ у Філядельфії виголосив у вівторок, 16-го жовтня Роман Купчинський з Ню Йорку („Пролог") на тему: „Рух спротиву в роках 1963 — 1972".

Роман Купчинський поділився із слухачами своїми думками, зібраними у довшій вступній статті, яку він приготовив до нової збірки, що має скоро появитися п. з. „Зошит самвидаву" (Вид. „Сучасність"). Доповідач говорив про ті роки непевности головного управління України у відношенні до змін, що принесла явна критика Сталіна Хрущовом. В Україні спонтанно розбуджувався критичний погляд до русифікації і прийшло відродження рідної української мови, яке дало нам поетів і письменників-шестидесятників.

В Києві, в 1963 році, відбулася велика Конференція

(Продовження на ст. 4-ій)

Майстри пензля повинні „виховувати засобами мистецтва" в комуністичному дусі

Київ. — У кульмінаційнім центрі уваги учасників пленуму правління Спілки художників України, що відбувся тут у вересні ц. р., був розгляд завдання цієї спілки во виду постанови ЦК КПСС „Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи — інформує київська газета „Радянська Україна".

Схваливши постанову ЦК КПСС, доповідач — мистець В. В. Шаталін та промовці, як „важливий документ, в якому знайшли яскраве відображення ленінські принципи виховання та загартування радянської людини", вони ствердили, що ця постанова „зобов'язує діячів культури і мистецтва ще активніше брати участь у формуванні комуністичного світогляду". ...Тому, — пише газета, — „йдучи за цими вимогами, майстри пензля і різця покликані наполегливо підвищувати свій ідейний професійний рівень, створювати нові значні твори, відображати в них багатогранне життя і будівничу працю радянського народу. Його революційне минуле, героїчні подвиги в роки Великої Вітчизняної війни".

Послідовно йдучи за цією „ідеологічною" девізою партії мистці в цьому „соцреалістичному циклу", „на виставці до 60-річчя Ленінського комсомолу", виставили талі „кращі" праці: „Слава праці", „Ленінським шляхом". У Москві відбулася також виставка образотворчого мистецтва УССР — „присвячена 325-річчю возз'єднання України з Росією".

У дальшому ході пленуму, обговорюючи громадську і організаційну діяльність, Спілки художників України, наголошувалось — „підвищення ролі образотворчого мистецтва в комуністичному вихованні трудящих, збагачення їх духовного світу", — пише газета „Радянська Україна".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Складна проблема

Щораз то частіше можна читати в американській пресі нарікання на телевізійну індустрію за те, що у своїх програмах продовжує передавати непристойні сцени, надмірне насильство тощо, як теж все частіше і частіше появляються заклики до цілого громадянства, щоб протестувало проти деструктивних впливів телебачення, зокрема проти програм, які нищать чи підкопують моральні вартости американських дітей. У газетах, журналах і т. п. з'являються статті, листи до редакції, коментарі тощо, в яких закликається саму телевізійну індустрію подбати, щоб телевізійні програми були змістом відповідні не тільки для дорослих, але також для дітей і молоді.

Треба признати, що кілька років тому Рада директорів Крайової асоціяції працівників радіо і телебачення схвалила, щоб години від 7-ої до 9-ої вечора кожного дня були призначені на телевізійні програми „для цілої родини". У тих частинах ЗСА, в яких існує так званий „центральний час", програми „для цілої родини" повинні проходити від 6-ої до 8-ої вечора. Рада директорів також вирішила, що якщо у будь-якій серії програм якась одна чи більше були б невідповідними для дітей чи молоді, то перед початком програми і вже під час її передачі мусить бути про це повідомлено. Такі перестороги мають бути включені теж у всі реклями й оголошення на дану програму, чи то на телебаченні чи в пресі.

Отже, як бачимо, сама телевізійна індустрія зробила крок в напрямі очищення телевізійних програм, встановляючи „самоцензуру".

Однак, хоча саме рішення Ради директорів Крайової асоціяції працівників радіо і телебачення було кроком вперед, то треба зразу підкреслити, що це рішення не мало всіх сподіваних наслідків. Поперше, до цієї Асоціяції належать тільки дві третини телевізійних станцій Америки, отже, решта станцій не була і далі не є зобов'язана придержуватися тих директив Асоціяції. Крім того, багато молоді дивиться на телевізійні програми навіть після 9-ої год. вечора, а в т. зв. „центральній часовій зоні", то навіть багато дітей, а не тільки молодь, дивиться на телевізію після 8-ої години, тобто, вже після часу, призначеного для програм „для цілої родини". У додатку, часто трапляється, що батьки зайняті іншими справами, чи неприсутні в хаті і тому не можуть завжди перевірити, на які програми дивляться їх діти. Треба також відмітити, що навіть під час „родинних годин" і в пополудневих годинах телевізійні станції надто часто передають невідповідні для молоді і дітей програми, не попередивши про їхній зміст.

Таким чином, вищезгадане рішення Ради директорів Крайової асоціяції працівників радіо і телебачення в дійсності не принесло сподіваних наслідків, хоча треба признати, що те рішення було „кроком вперед". Крім того, під натиском публічної опінії телевізійні станції у своїх програмах дещо зменшили випадки зображування надмірного насильства. Однак, протягом останнього року в телевізійних програмах можна запримітити щораз більше непристойних, а часами вже чисто порнографічних сцен.

Телевізійна індустрія повинна подбати, щоб з усіх програм дня, а не тільки з тих, що їх показують протягом двох вечірніх годин, були виключені непристойні сцени і надмірне насильство. Вищезгадана Рада директорів повинна прикласти зусиль, щоб членами Крайової асоціяції працівників радіо і телебачення стали всі телевізійні станції ЗСА. Телебачення має дуже великий вплив на моральний розвиток дітей і молоді, і тому, телевізійні програми повинні бути конструктивним, а не деморалізуючим і деструктивним фактором у житті цих молодих громадян Америки.

Якщо телевізійна індустрія і далі не поробить відповідних добровільних заходів щодо очищення телевізійних програм, а досвід доказує, що та індустрія не дуже спішиться з такими заходами, то повинен заставити її зробити це бизнесовий світ і цілий американський загал. Протягом останнього року можна було завважити досить відрадне явище, що корпорації, продукти яких реклямуються на телебаченні, почали відмовлятися спонзорувати програми, які на їхню думку містять цілком непотрібні сцени насильства чи порнографії. Телевізійні сітки, отже, відчувають натиск, який вони найкраще розуміють — натиск на їхню кишеню. Ця діяльність бизнесового сектора і протести-натиски цілого американського загалу конечні для припинення безвідповідальности телевізійних сіток і окремих станцій.

Галичина між світовими війнами — тема Гарвардського семінара

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — В часі осіннього семестру 1979 р., крім сесій загального семінара українознавства і того, що розглядає Літописи Київської Руси, влаштовано теж спеціяльний семінар, позначений в каталозі університету як курс історії ч. 2548: „Сучасна українська історія", присвячений Галичині в періоді між двома світовими війнами. Матеріял для дискусійного розгляду подають професори — О. Пріцак, Ф. Сисин, Г. Грабович. Учасники семінара є аспіранти, наукові співробітники УНІГУ, як теж науковці — спеціялісти польських та жидівських студій.

Колишній редактор галицького щоденника „Діло" та щоденника „Свобода" в ЗСА, Іван Кедрин-Рудницький, виголосить доповідь 29-го листопада ц. р. на тему: „Трудні проблеми української преси у міжвоєнному періоді". Олександер Мотиль з Колюмбійського університету доповідатиме про „УВО і Галицька політика в 1920 роках".

Доповідь Валентина Мороза розглядатиме тему: „Переорієнтація українського радикалізму в Галичині". Доповідач на основі матеріялів Галицьких архівів обговорить переміну сельробітського руху із 20-их років на націоналістичний в 30-их роках.

Крім того пляновано запросити ще низку провідних особистостей тих часів і записати на магнітофонних стрічках їхні свідчення, щоб зберегти історичну пам'ять важливої вітки українського народу.

Дмитро Григорчук

НАПЕРЕДОДНІ ЕКОНОМІЧНО-ГОСПОДАРСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СКВУ В ЧІКАҐО

Життя української спільноти поза межами України заслуговує на особливу увагу. З одної сторони можна в цьому житті бачити тенденцію продовжувати старі вартості, у формі цілої мережі різних, вже якслід завершених організацій, які всі прямують до однієї спільної мети: задержати „українське Я" у служінні своїй громаді, а тим самим і своєму народові.

З другого боку на нових землях поселення виростає нове покоління, яке перебрало від своїх батьків необмежений ентузіязм певного ідеалізму, а одночасно з цим воно — це покоління — мусить сприймати нові форми життя, накинені йому реальною дійсністю.

І тут ми стоїмо перед потребою свого рода конфронтації, як нам зрозуміти і оцінити ці процеси, що себе перехрещують, як треба нам підійти до фактичного стану справ, щоби відповідно до того оцінити силу і слабість, можливість дальшого росту, чи загрозу упадку нашого зарганізованого життя.

Ми часто маємо застереження супроти нашого молодого покоління, що, мовляв, воно себе достатньо не виявляє, а це необхідно для того, щоби приготованим увійти до керівних органів нашого зорганізованого життя і ним дальше керувати. Та й не тільки йдеться тут про вибрані одиниці до проводів. Мале зацікавлення нашим зорганізованим життям проявляється серед ширшого загалу молодої ґенерації, яка обов'язково повинна прийти нам на зміну.

Цікавим прикладом цього може бути українська кредитова кооперація. Ми, щоправда, живемо у капіталістичній системі, але у цій же системі кожний п'ятий американець є членом якоїсь кооперативи. А у нашому випадку, на жаль, це не так. Згідно з нашими показниками тільки 12-15-ий українець належить до своєї кооперативи, дарма що вона дає совісні й гарантовані послуги. А дальше, беручи наші кооперативи за приклад, то і тут, як і в інших організаціях, за малим вийнятком, молодих людей у проводі майже не зустрічаємо. І розв'язати питання відсутности на важливих становищах нашої вже дозрілої молоді становить дуже важливим завданням, якщо не першочерговим обов'язком.

Друга категорія справ стосується нашої української економіки. Наші громадські й політичні організації базують свої фінансові справи на добровільних вкладках громади. Бюджети наших централь є дуже обмежені, і далеко не вистачальні на потреби програми їхньої праці. Перевівши аналізу їх прибутків, бачимо в загальному великий вклад наших старших громадян, які беззастережно виконують свій національний обов'язок і реґулярно платять свої вкладки. І знову — процент молодих платників — доволі малий...

Основуючи УККА ми в основному базували нашу прибутковість на вкладках на наших Братських Союзах, а в дальшому на кооперації та пожертвах окремих підприємців. Але бачимо, що ця база сьогодні теж не вистачальна. Це зокрема відчуваємо, коли говоримо про фінанси нашої надбудови, яку ми з таким трудом вивершили у формі СКВУ. Прочитайте фінансові звідомлення нашої світової централі, то й перекомаєтесь у цих твердженнях.

І тут саме в цілій своїй ширині виринула перед нашими відповідальними чинниками потреба розгляду всіх цих справ, і тому їм буде присвячена спеціяльна конференція, яку організує СКВУ в Чікаґо 3-го листопада, головною темою якої буде саме економічно-господарська проблематика. На цій конференції буде переведена повна аналіза наших економічних надбань і тут будуть накреслені заходи, щоб якнайкраще ту українську економіку використати для нашого дальшого і необхідного плянування. Нам треба знайти шлях до співпраці між нашими фінансовими централями (Братські Союзи, кооперація, щадниці, купці і промисловці) і громадськими (УККА-СКВУ) та почати реальне плянування, від якого дуже багато буде залежати. Нам треба здобутися на максимум зусилля, щоби дати справжню і постійну (а не принагідну) допомогу нашим громадсько-політичним репрезентаціям і в тому самому часі знайти шлях до нашої молоді, як переємника тих усіх вартостей, які ми досі створили і творимо, бо наша майбутня діяльність, а особливо в обличчі смертельної загрози повної і безпощадної русифікації України в наступних роках, буде вимагати від нас великої праці, великої напруги і великої самопосвяти.

(Кінець)

Л. Рихтицький

ЩО І ЯК ДУМАЄ ПОЛЬСЬКА МОЛОДЬ

[2]

Конфлікт льояльности між Польщею і країною поселення існує, бо відчуває його 26,2 відсотка, але тільки 83 особи відповіли на наступне питання щодо вибору країни в такому конфлікті, і з них 53 вибрали Польщу, інші це питання промовчали.

Майже дві третини з них читають польську пресу. Більшість (108) читають пресу еміґраційну, а 81 особа, еміґраційну і крайову. (У нас крайову пресу читають тільки редактори наших часописів і то з обов'язку звітування своїм читачам!). Тільки 20 осіб читають чотири або більше еміґраційних газет, 72 особи читають тільки один часопис. Серед тих, що на це питання відповіли, 86 читають „Культуру", але 90 її не читають. „Дзєннік льондиньскі" читають 37 осіб, а „Вядомосьці" тільки 23 особи.

На 326 відповідей у питанні про зацікавлення польською культурою і польською мовою 217 є дуже зацікавлені, 105 середньо і тільки 4 особи виявили себе цілком незацікавленими. Відношення до релігії подібне: 66,2 відсотка сильно віруючі, 30,1 відсотка менш-більш невтральні, а 2,9 відсотка, тобто 9 осіб, заявили себе ворогами релігії. Авторка аналізи додає, що анкета розписана була перед вибором кардинала Войтили на Папу і що факт цього вибору тепер заважив би напевно у відповіді на релігійне питання.

Щодо антисемітизму, 306 осіб відповіли на це питання так: 70,6 відсотка поборюють антисемітизм, 25,2 відсотка не мають виробленої думки в цьому питанні, а 13 осіб, тобто 4,2 відсотка підтримують антисемітизм. Неясно нам, чому питання про антисемітизм включено взагалі в анкету. Піднесення цього питання на позем питань про власну культуру, мову і відношення до батьківщини робить його одним з основних питань людського світогляду і власне — чому? Чому, наприклад, не включено питання про антиукраїнізм, антигерманізм, чи антирусизм, які мають — на нашу скромну думку — більше значення для польського народу, як антисемітизм, коли в Польщі залишилося всього пару тисяч жидів.

Дальше анкета займається відношенням польської молоді до польських еміґраційних організацій, і тут більше як половина заявила, що є в постійному контакті і в більшості з організаціями етнічними (65,4%), а всього 38 осіб є заанґажованих політично, в тому 18 осіб бере участь в праці обидвох родів організацій. Працю цих організацій оцінюється радше прихильно: тільки 18,2 відсотка відповіли, що організації працюють незадовільно. Але цікаво, що більшість відноситься байдуже до леґальних польських властей на еміґрації, тобто до екзильного уряду, одна четверта з них ставиться до нього прихильно, а тільки біля четвертини зичливо.

Майже одна третина цікавиться проблемою Львова і Вільнюса (Вильна). На 218 відповідей на це питання, 60 відсотків признали, що надають цьому питанню ваги.

Щодо ситуації в сучасній Польщі, 158 осіб заявили, що вона вимагає зміни, але 54,8 відсотка з них бачить цю зміну шляхом еволюції, решта — революції. Тільки 6 осіб оцінили ситуацію в Польщі, як добру. Подібне відношення відповідаючих щодо оцінки діяльности опозиційних груп в сьогоднішній Польщі, бо 53,7 відсотка слідкують за нею уважно, найбільше за діяльністю групи КОР (106осіб), далі СКС (59 осіб); ППН і РОПЦІО отримали по 25 голосів. Авторка каже, що взявши до уваги, що більшість відповідаючих народилася поза Польщею, їх зацікавлення справами своєї батьківщини, зокрема діями опозиції виявляє, що еміґрація інтересується сучасною ситуацією в Польщі.

Наступне питання само по собі важливе і далекосяжне. Це питання активної участи в обороні загрожених вартостей. За таку чільну вартість, авторка вважає свободу в розумінні незалежности і особистої волі одиниці. Перше питання в цій групі відноситься до загальної революції і звучить так: „чи ти був би готов пробувати дістатися до Польщі, якщо б там вибухла загальна „револьта" проти устрою"? На це питання дали відповідь 281 особа. Дві третини заявила, що ні; одна третина, що так. Авторка думає, що тому, що з-посеред 336 опитуваних 104 народилися в Польщі, вони майже всі (89) належать до цієї групи, яка взяла б участь у „револьті" в Польщі.

Наступне питання також цікаве: „чи ти був би готовий вступити до добровільних польських військових відділів на заході, якби вони постали на випадок війни"? На це питання відповіли аж 292 особи. Серед них 44,2 відсотка заявили — так, а 163 особи — ні. Отже вже не тільки народжені в Польщі вступили б до польських леґіонів, але зробили б це й інші, на підставі своєї льояльности до Польщі, як батьківщини.

(Продовження буде)

О. Твардовський

ПАНІЧНЕ ПОСИЛЮВАННЯ ПЕРЕМИВАННЯ МОЗКІВ СПОРТОВЦЯМ У СССР

Із кожним днем зближається чергова Олімпіяда, що в наступному році відбудеться в Москві. На перший погляд здавалося б, що цим разом спортовим спецам КҐБ нема чого боятися, найвизначнішим спортовцям імперії не буде можливости піти слідами танцюристів, „Большого балету" чи упривільйованих колишніх чемпіонів зимової олімпіяди — танцюристів на льоду. Олімпійські ігрища проходитимуть в самому центрі діяльности КҐБ, отже про втечу немає й мови.

Та це тільки на перший погляд. Російські імперіялісти мають глибші причини до паніки і тому вони з небувалою нахабністю взялися до посиленого перемивання мозків спортовій верхівці імперії. Цілою акцією керує наслідник Сталіна, совєтський верховода Брежнєв. Нещодавно ЦК КПСС прийняв постанову — нечувану у вільному світі — „Про дальше поліпшення ідеологічної, політично-виховної роботи" та „вжити додаткові заходи щодо... поліпшення виховної роботи серед фізкультурників і спортсменів". У липневому числі київського журналу „Старт" появилася на цю тему стаття п. н. „Виховну роботу на вищий рівень", що її підписали такі визначні особистості, як доктор філософічних наук, професор С. Гурвич і аспірант Київського інституту фізичної культури А. Кудеренко.

У цій партійній агітці обидва згадані вчені були змушені повторяти до зануди вказівки партії і Брежнєва в справах перемивання мозків спортовцям, що ніби то мало б привести до закономірних підвищень теж і спортових результатів.

Бідні совєтські спортові професіонали, бож крім щоденних важких тренувань, вони змушені висиджувати годинами теж на цих нудних лекціях партійної аґітації, на яких російські імперіялісти перетворюють спортовців на звичайних „роботів" — спортові „машини". Найбільші порції цього панічного перемивання мозків, згідно із вказівками Брежнєва, дістають спортовці в Україні та інших так зв. „республіках" червоної російської імперії. Саме цим спортовцям російські спортові політруки намагаються прищепити любов до „старшого брата", через виявлення „інтернаціональної дружби", совєтського „соціялістичного патріотизму" і „пролетарського інтернаціоналізму".

У згаданій аґітці автори були змушені пригадати „інструкторам" посилених перемивальних лекцій про найважливіше, а зокрема про особливо важливе завдання посиленого „викриття буржуазної пропаганди, буржуазного націоналізму і антикомунізму всіх мастей, в тому числі наклепницької буржуазної пропаганди в галузі спорту, який не залишився осторонь загального загострення ідеологічної боротьби на міжнародній арені". Намагання і стремління українських спортовців репрезентувати свою „радянську Україну" на світовій арені та на Олімпійських ігращах, звуть „буржуазним націоналізмом".

Відомо, — читаємо дальше в цій статті, — що спортом цікавляться не лише сумнозвісні буржуазні соціологи як Д. Белл, З. Бжезінські (автори антикомуністичних теорій „конверґенції", „індустріяльного суспільства", „наведення мостів", „дефузії культур", „деідеологізації", „спорт поза політикою" тощо), але і Центральне розвідувальне управління США".

На Олімпійських ігрищах, — продовжують автори аґітки, — „агенти ЦРУ (Сі-Ай-Ей) полювали за окремими нашими спортсменами, наприклад, за Сергієм Нємцановим, погрожували Валерієві Борзову, підрізали троси на байдарках наших веслярів, підкидали контрреволюційну націоналістичну, антирадянського змісту літературу в Олімпійське селище і т. ін." Ось до чого договорилися слуги російського імперіялізму. Та нема зла, щоб на добре не вийшло. Цими нісенітницями і брехнею сам Брежнєв і його партійні бонзи, самі собі підрізують горла, себе компромітують. Спортовці в Україні, як і в усіх інших „республіках" „чудово поінформовані, знають правду, поволі, але певно йдуть до бажаної мети і тому спричинюють паніку на найвищому престолі в Кремлі.

Про те, що українські спортовці не хочуть слухати безглуздих партійних „лєкцій", признають самі автори при кінці згаданої „статті". Замість традиційної аґітації, згідно з вислідами анкет та інтерв'ю зі спортовцями", їм найбільше сподобалися і запам'яталися нетрадиційні форми. Жіноча половина опитаних виявила нахили до таких естетичних форм, як зустрічі з майстрами мистецтва, літературні й музичні вечори та вікторини, а чоловіча виявила велику схильність до зустрічі з ветеранами війни і праці, видатними спортовцями й тренерами, нарешті, всі опитані виявили найбільший інтерес до

(Продовження на ст. 3)

М. Овчаренко

„НЕЗВИЧАЙНА ІСТОРІЯ"

[3]

Але однокурсник сміхун Христолобенко ослаблює її різкий тон дотепними репліками. Нещасному Шкуро приходиться нелегко відповідати на комсомольські питання, бо він устав, весь мокрий від поту. Його питали про переконання, вимагали серйозности, як від майбутнього вчителя, а він давав невиразні відповіді або й зовсім мовчав.

Але тут у хвилині, коли комсорг Ада Чорноморченко, яку, до речі, автор зображує як не дуже компетентну у веденні зборів, хоче зробити заключення, що Шкуро відмовляється пояснити мотиви свого вчинку, сталося щось неочікуване. В авдиторію ввійшла літня жінка, „сива, наче її голову окутав осокориний пух". Автор нарисував цю постать і сцену, в якій вона бере участь, з такою дотепністю, що її дотеп тяжко передати в скороченому переповіданні. У руках вона тримала торбину, з якої виглядали морква й буряки. На зауваження, що тут збори, вона відповіла, що прийшла на збори, бо знала про них від свого сина Олекси Шкуро. Замічення Олі Боніфатьєвої про те, що на зборах стороннім не місце, викликало лють у Христолобенка: „Ти чого присікалась до жінки? Ану проковтни язика"! В авдиторії піднявся гамір. Олексієву матір посадили за парту, а комсорг запитала, хто бажає висловитися. Але висловлюватися ніхто не хотів. Тоді серед ще більшого гамору комсорг запитала ще раз, хто хоче засудити негідний вчинок комсомольця Олекси Шкуро. Але знов ніхто не хотів засуджувати. Тоді мати Олекси запитала, що він поганого зробив, що його засуджувати треба. Відповідь комсорга, що він охрестив свою дитину, ніяк не збентежила матері, хоч на неї дивилися обі ортодоксальні комсомолки (комсорг і староста), як на чудо. Вона заявила, що в тому нема нічого поганого, бо вона теж хрещена, так як раніше всіх хрестили., і до попа не він носив дитину, а вона. Відпираючи закиди комсомольців, чому їм він про те не сказав, Шкуро відповів, що на свою матір він доносити не хотів. І тут збори були б уже закінчилися, але староста Оля Б. ще зажадала, щоб збори обміркували світогляд Олексія Шкуро. Ініціятиву перебрав висланник бюро факультету.

Чи Олекса підтримує те, що його дитину охрестили і чи він радий з цього? Якщо він не радий, то значить, що він проти цього, що зробила його мати. Олекса річево заявляє, при чому тут проти, як це вже зроблено. Але під натиском допитів він все таки признається, що сам дитини не охрестив би. Тоді черга прийшла на допитування матері, навіщо вона носила дитину до попа. Її відповідь, „щоб охрестити", не задовольнила Боніфатьєву, яка з притиском запитала, навіщо Шкуриха носила хрестити дитину. Це вже вивело з рівноваги Олексієву матір: „А скажи мені, дочко, чого це ти сікаєшся до мого сина та до мене, як собака? Так і хапаєш за горло". Сміхун Христолобенко розсміявся на цілу авдиторію, а Боніфатьєва з плачем вийшла за двері. У залі запанувала тиша, а головний комсомолець знов почав допитування. Навіщо вона понесла хрестити дитину і про що думала, коли несла дитину до попа. Бабуся з гідністю відповіла на ці питання. Охрестила дитину, щоб хрещене було, і думала, щоб щасливе було, коли його батькові не пощастило. Люди казали, що Олексі не поталанило, бо не охрестила вона його. Вона б і тепер повела його до попа, та він, на жаль, не хоче.

Ніхто вже більше не хотів говорити, і комсомольці рішили, щоб хрестини вважати недійсними. І так одноголосно ухвалою комсомольських зборів хрещення Олексієвого сина скасовано. Бабуся осталася вірною собі до кінця. „Ну й студенти", покрутила вона головою і додала, що вона вважатиме по-своєму. Додому вона не хотіла йти з сином, бо він на зборах відмовлявся від хрещення. Одначе треба додати, що Гуцалів комсомолець Олекса Шкуро веде себе також гідно. Він не засуджує своєї матері, ні не домагається її покарання, так як це зробив член партії Лубков в опов. Тендрякова, який вимагав покарання власної дочки за її віру в Бога.

Кінцевий епізод цієї теми (є ще дві інші сюжетні теми) показує, що майбутнє знов може принести Олексі нові комплікації. Через деякий час один із студентів-комсомольців, від якого й ведеться ціле оповідання в першій особі, випадково зустрічає на вулиці Олексія з сім'єю. У ході дружньої розмови виявилося, що його сім'я незабаром має знову побільшитися. Це дало привід комсомольцеві натякнути, що ця подія дасть Олексієві нагоду реабілітуватися (!) — М. О.). І тут Олекса, невиразний з вигляду і миршавий (подібно, як Морщихін Тендрякова) знов повів себе з моральною зрілістю. На цю тему взагалі не хотів говорити. Також на запит, хто все таки написав на нього анонімну записку, він відповів по-філософськи, що той хто написав, не перестане бути негідником, коли виявити його ім'я.

* * *

Шалена нагінка на християн, що ведеться вже більше, як 60 років в СССР різними методами фізичного винищування віруючих та руйнування їх святинь, і шляхом морального терору через залякування, висміювання, позбавлення праці й місця замешкання, перевищує своєю жорстокістю переслідування перших християн у часах римських імператорів. Безмежно дивує те, що, незважаючи на нелюдські заходи режиму, християнська віра не тільки живе серед мільйонів людей на Сході Европи, але й відроджується. У неменшій мірі дивує факт незрозумілої байдужости християнського Заходу, особливо найсильніших і найвпливовіших церков. За малими винятками деяких протестантських організацій, більшість західніх християн стоїть осторонь.

А що робимо ми, що маємо стільки інформацій про гоніння й переслідування наших церков на рідних землях? Чи ми готові з'єднаною громадою подати руку допомоги нашим братам і сестрам, сучасним мученикам за Христову віру?

(Кінець)

Золотий Ювілей подружжя заслужених громадян у Бостоні

Цього року подружжя Петро і Марія Мороз обходили в колі найближчої родини, 50-ліття свого подружнього життя, тобто „Золотий Ювілей".

Ювіляти Петро і Марія Морози

Обоє Ювіляти Петро і Марія Мороз, з дому Зварич, родились в Україні в селі Осташівці Зборівського повіту, біля Тернополя, деі одружились в 1929 році, звідки того ж року виїхали до Америки, поселившись в Бостоні. По приїзді до цього міста Ювіляти негайно включились в церковне громадське і національне життя української православної громади, яка тут в той час була дуже активна.

Ювіляти Петро і Марія зразу вступили до церковного хору, а вневдовзі п. Мороз став фінансовим секретарем в українській православній церкві, а також рекордовим секретарем „Допомогового Товариства", тобто „Запорозька Січ" та членом організації Державного Відродження України, не забуваючи про рідний край, в той час окупований поляками. Пан Мороз переводив збірки на „Рідну Школу", а зібрані гроші для інвалідів і політичних в'язнів пересилав до рідного села і Львова. Своїма тяжко запрацьованими в той час грішми допоміг в будові Кооперативи і читальні „Просвіти" в рідному селі, за що згадані організації і товариства найменували його Почесним Членом. Тут на еміграції передплачував „Зборівські Вісті", Львівський „Новий час" та з Варшави видання професора Огієнка „Мова рідна, слово рідне".

Живучи в Бостоні організував членів до Українського Народного Союзу, де в 1935 році став предсідником 238-го Відділу, в якому тоді нараховувалось 80 членів. Тоді секретарем цього Відділу був Микола Давискиба. Пан П. Мороз постарався про приєднання членів, — і цей Відділ на протязі 6-ох років свого існування зріс до 500 членів.

Ювілята Петра Мороза 6 разів вибирано делегатом на Конвенцію УНСоюзу, де двічі він виконував функції рекордового секретаря в Клівленді, защо одержав дві срібні відзнаки від головної канцелярії УНСоюзу. Коли в 1938 році мадяри напали на Закарпатську Україну і почалась війна, тоді під проводом п. Мороза зібрані кільканадцять тисяч пар убрань, що їх вислано американським військовим кораблем, потребуючим на Закарпатті військовикам.

Пан Мороз був одним із ініціяторів, які заснували Відділ УККА в Бостоні та був першим делегатом і рекордовим секретарем на першому Конгресі УККА, який відбувся у 1940 році у Вашінгтоні. Пан Мороз — одинокий з тих перших членів, який залишився у живих і який і по сьогодні є платником Українського Національного Фонду, защо теперішній Відділ УККА найменував його Почесним Членом. Після Другої світової війни, коли почали приїжджати наші люди-скитальці, він був касиром Допомогового комітету, з рамени якого організував збірки, ходив з колядою, та влаштував різні імпрези, щоб із тих зібраних грошей допомогти скитальцям, почати нове життя в Америці, а також із зібраних грошей посилав пачки для потребуючих і хворих скитальців в Німеччині. Пані Марію Мороз тоді вибрано з рамени Міжнародного Інституту, і вона виходила на зустріч до кожного корабля, щоб допомогти новоприбулим скитальцям з Німеччини, чи у формі лікарської, чи якої іншої прислуги. Може дехто і не оцінив їхньої праці як слід, однак Ювіляти не зражувались тим, а дальше працювали для загального добра.

Із ініціятиви Петра Мороза в 1950 році спроваджено з Детройту до Бостону Капелю Бандуристів, які виступали двічі в Бостоні. Своїм коштом Ювілять влаштували їм прийняття.

Тодішнього часу в Бостонській Метрополії існували дві українські православні церкви, а в 1951 році п. Мороза обрано предсідником двох церков, який полагодив всі існуючі розбіжності, з'єднавши обидві церкви в одну церкву. Тоді і почалась будова нової православної церкви св. Андрія в Бостоні. І тут обрано Ювілята Мороза предсідником, який переводив збірки, не лише в Бостоні, але в цілій Америці і Канаді на будову нової церкви. Пан Мороз належав до церковного хору, а також виконував обов'язки дяка, в той час, коли парохами були о. Каськів та о. Данилевич, був загально поважаний і шанований в українській бостонській громаді.

Після Першої світової війни п-і Марія Мороз закупила кільканадцять 50-доларових сертифікатів, які тепер передала на українські студії при Гарварді, а також вони обоє переслали 1,000 доляровий чек на Науковий Інститут Гарвардського університету. Подумали і вони про українські книжки, які передали до Гарвардської бібліотеки, ляльку в українському одязі та 12 писанок, що їх написав їхній син Евген.

Всевишній обдарував Ювілятів сином Евгеном, по професії він інженер і працює в НАСА; він одружився з Ольгою Петрейко. У Ювілятів є 6-ро внуків: Евгенія, заміжня, працює в Метрополітен Іншуренс компані; Роберта закінчила чотири роки Норт Адама коледжу, Ліса на четвертому році Стейтового коледжу, Степан на першому році в Массачусетському університеті, Андрія студіює на першому році в Ендікат коледж, а наймолодший Іван в гай скулі. Вся родина належить до Українського Народного Союзу. Друзі Ювілятів надіються, що Всевишній Господь поблагословить єх 75-літтям подружнього життя, тобто Диямантовим Ювілеєм.

І. К.

ПАНІЧНЕ ПОСИЛЮВАННЯ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

тематичних вечорів, відвідування музеїв і виставок і особливо до вечорів запитань та відповідей з участю вчених, лікарів, юристів, соціологів і т. ін.".

Тому Гурвич і Кудеренко в заключенні закликають „звертати увагу на це, бо саме під час задушевної бесіди, як кажуть, за круглим столом, можна творчо обговорити найактуальніші і найгостріші питання нашого внутрішнього і міжнародного життя, не залишити жодного запитання, що хвилює трудящих, нашу молодь, без відповіді, як цього й вимагає постанова ЦК КПСС „Про дальше поліпшення ідеологічної політично-виховної роботи".

„Обстеження" українських спортовців,як його звуть ці автори,відбулося в перших трьох місяців 1979 року... „Застосували різні методи опитування: анкетування, інтерв'ювання, бесіди зі спортовцями й тренерами в ході тренувального процесу в звичних умовах і в період навчально–тренувальних зборів та змагань".

Панічне перемивання мозків спортовцям в СССР посилюється, але, як бачимо, не приносить імперії бажаних успіхів.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, 4-го травня 1979 р. несподівано відійшов у вічність у Торонті, на 32 році життя, наш Найдорожчий Муж, Батько, Син і Зять

бл. п. РОМАН МИХАЙЛО БЕЗХЛІБНИК.

У важких хвилинах нашого невимовного горя і смутку ми одержали дуже багато добросердечних виявів співчуття, потіхи і піддержки від нашої Родини і від усіх наших Друзів і Приятелів. Не маючи змоги особисто всім Вам подякувати, ми цією дорогою висловлюємо Вам нашу найсердечнішу подяку.

Ми щиро вдячні Всеч. о. крилош. Б. Остаповичеві, Всеч. о. крилош. І. Сиротинському і Всеч. о. М. Байракові за відслуження Панахиди за спокій душі бл. п. Р. М. Безхлібника 7 травня в похоронному заведенні Кардинала і за прощальні слова о. Б. Остаповича та о. І. Сиротинського. Особливо дякуємо о. Б. Остаповичеві за похоронні відправи 8 травня у похоронному заведенні і в церкві св. архист. Михаїла, за проповідь та відпровадження тлінних останків Покійного на цвинтар Парк Лавн у Торонті.

Седечно дякуємо чоловічому хорові „Прометей" Торонтського осередку СУМ та його дириґентові мґр. В. Кардашеві за звеличання Панахиди і вшанування нашого Дорогого Покійника хоровим співом.

Наша щира подяка членам Родини і Друзям Покійного: Романові Фодчукові, Орестові Солонинці, Теодосієві Біланюкові, Орестові Танчакові, Юркові Горіхові, Ґруберові Гербові і Василеві Нижникові, які несли домовину з тлінними останками покійного Романа, особливо дякуємо Теодосієві Біланюкові за прощальні слова на цвинтарі.

Ми глибоко вдячні всім, які в дні нашого горя відвідали нас, прислали телеграми, листи, телефонували, або відмітили в пресі своє співчуття з приводу смерти бл. п. Р. М. Безхлібника. Зокрема дякуємо нашим Родинам: Сабатам, Єреґам, Е. Гупайлюкам та І. і Д. Витвицьким, Лесі Гевко і Олі Зацерковній, П. і О. Гевкам, В. Маньковi, М. Пальчук і Приймам — із ЗСА, Р. Рудим з Англії та Шафовалам з Буенос-Айресу. Дякуємо Друзям, Приятелям і Організаціям: Ярославові і Славі Стецькам, д-рові Р. Малащукові з родиною, Уляні і А. Целевич-Стецюкам, д-рові М. Климишинові з родиною, о. Л. Сивецькому, Я. Пришлякові, о. д-рові п. Баб'якові, Вол. Мазурові, мґр. Вол. Клішеві, Ст. Рошкові, І. Велигорському з родиною, д-рові П. Поліщукові, послові М. Лелюкові, п-ву Романишинам, п-ву Стаховим, М. Барановським, Ю. Заблоцькому, І. Дмитрову, В. Олеськову, мґр. І. Базаркові, п-і С. Драбат, Ст. Мудрикові, П. Наумчукові, п-і М. Одноріг, родині Лисяків, родині Крупів, Тетяні Федорів з родиною; дякуємо сердечно і відданим Друзям Покійного і його родини — Теодосієві і Ірині Біланюкам, Орестові й Марійці Танчакам та Ігореві й Ірині Горіхам; Головній Управі ЛВУ, Головній Управі ОЖ ЛВУ, Президії Секретаріяту СКВУ, Екзекутиві КУК, ОЖ ЛВУ в Торонті, УВФ Німеччини, ОЖ ЛВУ, ЛВУ, СУМ і Інститутові Просвіти у Вінніпезі, Видавництвам „Гомін України" і „Шлях Перемоги" та Укр. радіопрограмі В. Шарвана.

Сердечно дякуємо родині О. і М. Танчаків за влаштування поминального обіду після похорону.

Дякуємо всім, що взяли участь у Панахиді і похороні та особисто або телефоном висловили співчуття членам родини Покійного; всім, що прислали вінки, квіти або зложили пожертви на добродійні цілі чи на Служби Божі за спокій душі Покійного Романа. Всім Вам щиросердечно дякуємо. Нехай Всевишній Господь нагородить Вас своїми ласками.

У глибокому смутку залишені

дружина Калина з синами Яремою
Василем і Миколою Тарасом
батьки Василь та Ірина Безхлібники
з дочкою Галиною
тесті Василь і Марія Солонинки
з родиною.

СПРОСТОВАННЯ ПОМИЛКИ

У подяці по

бл. п. ЕЛИСАВЕТІ КОЗИНСЬКІЙ-ОЛЕКСИШИН

що була поміщена в ч. 231 „Свободи", з технічних причин, пропущено одно речення:

„Ще раз щиро дякуємо дириґентові п. інж. О. Пришлякові і п. В. Стасишинові та нашим Приятелям, членам хору „Діброва", що так чутливо звеличали всі похоронні відправи".

ДУЖЕ ПЕРЕПРОШУЄМО.

КАСТРО ЗВІЛЬНИВ...

(Продовження зі стор. 1)

ті до своєї дружини Марії Люїзи, перепачкованім нелегально, Матос писав, що він має передчуття, що Кастро його живим з Куби не випустить.

Він сидів в келії, де цілком не було світла. Тому, що він відмовився вдягнути уніформу політичних в'язнів, яких примушувано проходити „перевишкільний курс". Матос через два роки був змушений сидіти в келії голий. Він почав трати ти зір та мав ряд інших проблем із здоров'ям.

На зустріч з Матосом виїхала з Маямі його дружина, у супроводі дочки, яка знає свого батька тільки з оповідань матері.

В обороні Матоса роблено різні заходи в Об'єднаних Націях та міжнародних організаціях, які виступають в обороні прав людини.

ПОДЯКА

Дня 9-го вересня 1979 року в Торонті, Канада, Всевишній покликав у Вічність нашу Найдорожчу ДРУЖИНУ, МАМУ, СЕСТРУ й ТЕТУ

бл. п.

МАРІЮ з ЛЕВИЦЬКИХ МАЛАЩУК

директора Рідних Шкіл ЛВУ і СУМ, члена Головної Управи Об'єднання Жінок Ліги Визволення України і багатьох інших українських установ й організацій.

Найсердечніше дякуємо за Служби Божі й за молитви в намірені здоров'я нашої Найдорожчої Дружини і Мами Високопреосвященнішому Владиці Кир Максимові Германюкові, Митрополитові Канадському, Високопреосвященнішому Владиці Кир Ізидорові Борецькому, Торонтонському Єпископові, Високопреподобним і Всечеснішим Отцям: пароховi церкви св. Покрови о. крилошанинові М. Стефаніву, парохові церкви св. Михаїла о. крилошанинові Б. Остаповичеві, парохові церкви св. Петра і Павла о. І. Ващукові, парохові церкви Успення Божої Матері о. Синкелеві — митратові-деканові І. Гаврилюкові і о. парохові церкви св. Василія Великого В. Бринявському в Монтреалі та Отцям в Англії, Мюнхені, Буенос Айресі, о. митр. С. Іжикові і о. І. Іванчукові у Вінніпеґу, в ЗСА і в Україні, дириґентові і учням Колеґії св. Ольги в Прудентополіс, Бразилія (Надія Шульган, директор, Методій Зубик і товаришки).

Висловлюємо нашу щиру подяку за картки з побажаннями видужання, за квіти, за дружні добрі слова розради, за відвідини в шпиталі ГУ ОЖ ЛВУ (О. Заверуха і М. Колодій), Відділові ОЖ ЛВУ Торонто (Т. Шимко і М. Сивак), Суспільній Службі СФУЖО (С. Проців, Н. Іванів, О. Ковальська, О. Заверуха), п-і Вас. Козаченко, п-ву В. М. Солонинкам, В. І. Безхлібникам, Я. С. Стецькам, С. Мудрикові, І. М. Кашубам, Я. Деременді, О. Демчук, К. Лавриненко, П. Пашникові, В. Сеничак, А. Прятці, І. М. Яремкам, д-рові В. А. Стебельським, Д. О. Романишинам, С. Присовській, К. Д. Когутякам, д-рові Б. М. Рибчукам, В. Л. Кардашам, Марія Цмоць, О. Б. Джолей, М. Ф. Валлі, З. Г. М. Шафовалам, В. Микитин з мамою, А. Г. Бешам, І. Стельмах з родиною, І. Гошовській, М. Стебельській, Д. Боднарук, Л. Дрозд, д-р Тетяні Реві за лікарську дбайливість і опіку та д-рові Яр. Барвінському з Вінніпеґу за допомогу.

Щира подяка за Панахиди, похоронні відправи, участь у тризні, Архиєрейську Службу Божу і за глибоко-змістовне прощальне слово в церкві — Високопреосвященному Владиці Кир Ізидорові Борецькому, о. крилошанинові М. Стефанову, і за відвідування в шпиталі і за уділення Найсвятіших Тайн й Єлеопомазання та за сердечні прощальні слова на Панахиді і на цвинтарі, о. крилошанинові Б. Остаповичеві, і за зворушливе прощальне слово на Панахиді, о. д-рові М. Стасіву, і за відвідини в шпиталі, о. протопресвітерові деканові І. Сиротинському, о. митратові П. Хоминові, о. крилошанинові В. Жолкевичеві, о. К. Грицині, о. І. Ващукові, о. В. Шараневичеві, о. І. Варщикові і дияконові Т. Дусанівському та дякові С. Почепсаному.

Дружнє спасибі чоловічому хорові СУМ „Прометей" і його дириґентові мґр. В. Кардашеві за спів під час Панахид.

За вінки і квіти в часі Панахид і похоронів сердечно дякуємо: Проводові ОУН, Подругам ОУН, ГУ ОЖ ЛВУ, ГУ ОЖ ОЧСУ, ЗСА, ГУ ЛВУ, Музеєві-Архівові Визвольної Боротьби ім. Ст. Бандери, В-ву „Гомін України", учителям і учням Рідної Школи ім. Ю. Липи в Торонті, учителям і учням Рідної Школи ім. Т. Шевченка в Етобіко, учителям і учням „Вествей Гайскул" в Торонті, Осередкові СУМ, Булаві, Батьківському Комітетові і Жіночій Ланці в Торонті, УВФ у Велланді, УВФ в Етобіко, УВФ в Ст. Кетеринс, УВФ в Гамільтоні, УВФ в Ню Йорку, УВФ у Боффало, Українському Культурному Центрові в Торонті, Українській Народній Помочі і В. Мазурові в Піттсбурґу, Суспільній Службі Українців Канади в Торонті, Українській Радіопрограмі В. Шарвана в Боффало, дирекції, управі і працівникам ЮБІ ЕЙ в Торонті, дд. Я. С. Стецькам, В. Козаченко, Т. і Ю. Корінь, І. Гошовській, А. М. Бандерам, мґр. О. Г. Романишинам, д-рові Б. А. Стебельським, О. Силі-Стебельському — похресникові, Д. Боднарук, І. Б. Велигорським з Родиною, М. Г. Додякам, А. О. Чорніям, А. Л. Малоні. Були вінки від Родини в Україні, від мужа і доні.

Дякуємо за участь прапорів і прапороносців під час Панахид і похоронів у церкві й на цвинтарі: ГУ ОЖ ЛВУ, ГУ ЛВУ, СУМ — 3 прапори, ГУ Т-ва к. Вояків УПА, Відділ ЛВУ Торонто, Рідна Школа ім. Ю. Липи, Торонто, Рідна Школа ім. Т. Шевченка, Етобіко, український національний і канадський.

Складаємо сердечну дружню подяку найближчим друзям, що несли домовину мґр-ві Т. Буйнякові, В. Окішнюкові, М. Шепетикові, мґр-ві О. Романишинові, В. Дідюкові і Б. Морозові з Боффало, в асисті Марії Солонинки, Ольги Заверухи, Даші Процик з Боффало, Марти Кравців-Барабаш, Марії Колодій, Софії Білик, інж. В. Безхлібника, В. Солонинки, О. Матли, д-ра Б. Стебельського і В. Мазура з Піттсбірґу, ЗСА. Домовина була вкрита синьо-жовтою стьожкою, яку на цвинтарі передала доньці Христі Малащук — п-і Марта Кравців-Барабаш. Букет червоної калини поклала в домовину п-і Марія Колодій, а землю з України п-і Софія Білик.

Щиро дякуємо за глибокі змістом, зворушливі промови-прощання в церкві — Високопреосвященному Владиці Кир Ізидорові, на Панахиді і на цвинтарі — о. крилошанинові парохові М. Стефаніву, на Панахиді о. крилошанинові Б. Остаповичеві і почесній голові ОЖ ЛВУ п-і Марії Солонинці про життя й діяльність Покійної Марії Малащук — над відкритою могилою на цвинтарі.

Наша сердечна подяка паням з Відділу ОЖ ЛВУ під проводом голови п-і М. Тимків за приготування й переведення найсумнішої для нас тризни. Найщиріше дякуємо дд. промовцям на тризні, що в сердечних дружніх словах представили невсипущу працю, труд і діяльність Покійної для нашої й широкої української громади в Торонті й Канаді та в Україні й в Західньому світі. Інж. В. Безхлібник, господар тризни — від СУВФ і СКВУ, Ольга Заверуха, голова ГУ ОЖ ЛВУ, В. Мазур від УВФронту й Української Народної Помочі, ЗСА, Даша Процик від ГУ ОЖ ОЧСУ, ЗСА й її голови мґр Уляни Целевич, В. Окіпнюк, головний директор „Гомону України", Марія Колодій від Відділу ОЖ ЛВУ, мґр Т. Буйняк, голова ГУ ЛВУ, Яків Козловський, кол. професор Курсів Українознавства ім. Т. Шевченка в Етобіко від Об'єднання Українських Педагогів, д-р Б. Стебельський, голова ГУ АДУК, М. Фіґоль від КУ СУМ, І. Фіґоль від О. СУМ, мґр В. Кардаш від ансамблів СУМ, В. Дідюк від ГУ Т-ва кол. Вояків УПА, Спілки Українських Журналістів і Архіву-Музею Визвольної Боротьби ім. Ст. Бандери. Драматизмом віяло від слів заплаканої доньки-сироти Христі й від кінцевої подяки-промови мужа-вдівця, яким самим залишилося нести все своє дальше життя свій глибокий біль і свій тяжкий хрест.

Щиро-сердечно дякуємо організаціям, установам, друзям і приятелям, що телеграмами, листами, телефонами й словами висловили нам співчуття в найтяжчих хвилинах нашого болю, смутку і скорботи:

СУВФ (В. Безхлібник), СКВУ (М. Плавюк), УВФронт Чікаґо, УВФ — Просвіта, Арґентина (Я. Тракало), ОЖ Просвіта, Арґентина, ГУ ОЖ ЛВУ (О. Заверуха, М. Колодій), Відділ ОЖ ЛВУ (Т. Шимко, М. Сивак), ЦУ СУМ (Є. Гановський, О. Рожка), Друзі і Родина (О. Коваль), Бельгія, Друзі з Англії, СУБ, Англія, УККА, ЗСА (І. Базарко, В. Душник), Відділ ЛВУ (М. Безпальок, В. Білик), Монтреаль, Відділ ОЖ ЛВУ (М. Бринявська, Е. Андрухів), Монтреаль, Українське Т-во Взаїмної Помочі (Н. Хабаль, Г. Ґужда), Торонто, Канада, Я. С. Стецьки, У. А. Целевич- Стецюки, Чікаґо, ЗСА, Слава Драбат, Англія, З. Г. М. Шафовали, Арґентина, С. Присовська і К. Д. Р. Ю. У. Когутяки, Монтреаль, В. І. Безхлібники, В. М. Солонинки, В. З. М. Окіпнюки, А. Б. Стебельські, О. І. Матли, Віра Микитин, В. Дідюк, В. Кушмелин, І. Білан, В. Бойчук, Ю. Заблоцький, В. Олеськів, І. Дмитрів, Яр. Деременда — Англія, А. Соколик, Ню Йорк, д-р М. О. Климишин, Детройт, В. Л. Кардаші, І. Кардаш, В. М. Шарвани, П. В. Наумчуки і співпрацівники „Пісні України", М. Додяк з віршем-присвятою, М. Е. Андрухові, Монтреаль, Я. Пришляк з Родиною, Монтреаль, д-р П. А. Цимбалісті, Англія, О. Б. Казанівські, Філядельфія, Марія Цмоць, д-р П. О. Гліболвичі, д-р Тетяна Рева, П. Башук, з Родиною і Пада Башук, Вінніпеґ, Б. Губка з Родиною, Рочестер, Ст. Харко, Марія Лозинська і д-р А. Лозинський, Ню Йорк, І. М. Яремки, Ю. Середяк, Арґентина, С. Мудрик з Родиною, Німеччина, д-р Н. Рахмані — Олійники, Монтреаль, М. О. Ласки, ЗСа, П. Дацків з друзями, Едмонтон, З. Саган з Родиною, Боффало, П. Г. Полтави, ЗСА, д-р Ю. Ґерич, Оттава, Олександра Ковальська, О. Я. Соколики, о. д-р П. Баб'як з родиною, ЗСА, М. Когут, Едмонтон, І. Б. Крушельницькі, Англія, П. А. Новицькі, Австралія, д-р Б. М. Круки, ЗСА, П. О. Клими, ЗСА, О. Луцький, ЗСА, Я. Рак, ЗСА, П. О. Футали, ЗСА, Віра Рибчук, ЗСА, М. Н. Марунчаки з родиною, Вінніпеґ, М. Ю. Ковальчини, ЗСА, І. М. Микитюки, Велланд, О. Тюшка з родиною і друзями, Австрія, ГУ ЛВУ Торонто, КУ СУМ Торонто, СКВУ (В. Кирилюк, В. Безхлібник), ГУ ООЧСУ (Іг. Білинський і друзі), ЗСА, Друзі з Австралії, Відділ ЛВУ Сідней (О. Кошарський, Г. Панасюк), Австралія, Відділ ЛВУ Лондон, Онт. (С. Мединський, М. Романюк), Відділ ОЖ ЛВУ Лондон, Онт. (Р. Проць, А. Романюк), д-р В. Косик і друзі, Франція, інж. П. Борушенко і Друзі, Бразилія, ГУ ПВУ (інж. С. Григорців, М. Шевчик), Австралія, УВФ Саскачеван (В. Шарко, Т. Пасічняк, М. Реґайло), ОЖ ЛВУ, Ошава, Друзі з Ошави; ОЖ ЛВУ, Судбури, В. А. Трачі, Маямі, А. Угляр з Родиною, ЗСА, М. Н. Гікаві з Родиною, ЗСА, І. Н. Кравчуки, ЗСА, З. Мосійчук, ЗСА, Централя „Просвіти" (С. Худик, З. Шостак), Парагвай, д-р О. Кушпета з Родиною, Голляндія, мґр. В. Кліш, С. М. Рошки, д-р А. Т. Бедрії, Н. Леонтович-Башук, О. Бродович-Еліів з Родиною, В. О. Довганюки, К. Юрійчук, Лариса Килимник, В. Н. Бродовичі з дітьми, Монтреаль, ЛВУ і ОЖ ЛВУ, Ст. Томас, мґр В. Бородач з Родиною, Брентфорд, М. О. Заверухи, В. М. Тимкові, М. Е. Кулики, П. С. Микуляки, Б. А. Гірники, С. В. Безубки, Я. Г. Сербини, О. Я. Кушнірі, У. Самчук, Ю. С. Шимки, М. Фіґоль з Родиною, М. Болюх, Маямі, о. С. З. Гуцуляк, Марія Шкамбара з Родиною, В. А. Пітики, С. Чорний, д-р М. Остафійчук з Родиною, Ошава, д-р О. З. Сокольські, мґр Я. Д. Онищуки, інж. Р. Т. Стахові, Гамільтон, І. Бойко, мґр Т. І. Буйняки, інж. М. М. Барабаші, мґр І. Я. Іванчуки, Вінніпеґ і багато інших, яких ми не в силі назвати. Всім складаємо нашу щиру дружню подяку. Дякуємо українським газетам, журналам і радіопрограмам у світі, що проголосили некрологи про Покійну Марію Малащук.

Особливу подяку висловлюємо о. крилошанинові М. Стефаніву і п-і Василині Козаченко, які були з нами в шпиталі в останніх годинах життя нашої Найдорожчої Марійки — Дружини і Матері, найближчого і найвірнішого нашого Друга і Приятеля.

Всім нашим Друзям, Родині, Приятелям, Знайомим, Жертводавцям на Фонд Потребуючим, ім. Марії Малащук, що зложили $3 000, українській громаді і зокрема членству Організації Українського Визвольного Фронту, які в кількості ок. 2 000 учасників віддали дружню пошану й останню прислугу нашій Найдорожчій Дружині і Матері, складаємо нашу найсердечнішу і найщирішу подяку.

Нехай Господь нагородить Вас усіх сторицею.

У глибокій скорботі:

РОМАН — муж
ХРИСТИНА — донька

9-го жовтня 1979 року

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що у вівторок, 23-го жовтня 1979 р. в Ірвінґтоні, Н. Дж., упокоїлась в Бозі наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

СОФІЯ БАКУН

з роду МЕРЦ

на 87-му році життя, народжена в Підгірцях, пов. Золочів, Україна.

ПАНАХИДА в четвер, 25-го жовтня 1979 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвина в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в п'ятницю, 26-го жовтня 1979 р., о год. 9-ій ранку до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. на цвинтар Голивуд.

У глибокому смутку:

чоловік — ІВАН
син — ВОЛОДИМИР з дружиною ДЖОСЕФІН
донька — ІРИНА
5 внуків і 7 правнуків

Українська Вільна Академія Наук у США

повідомляє, що 17-го жовтня 1979 року, помер в м. Ню Гейвен, Конн., на 88-му році життя, член-кореспондент Академії

бл. п. інж.

КОСТЬ ТИМОФІЙОВИЧ ТУРКАЛО

працівник на полі української наукової термінології, автор ряду публікацій, український громадсько-політичний діяч, член Української Центральної Ради.

ПОХОВАНИЙ на українському православному цвинтарі у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родині Покійного висловлюємо співчуття.

Управа УВАН у США

У Лігайтоні відбулася розвагова зустріч українських ветеранів

Колишні вояки 1-ої Української Дивізії УНА, на закінчення літнього відпочинку, вже від довшого часу збираються із своїми родинами на оселі ім. Ольжича в Лігайтоні на розвагову імпрезу „печення бараболі".

Цьогорічна розвагова зустріч відбулася у суботу, 22-го вересня із добре приготованою програмою, на яку не зважаючи на погану погоду і довколишні весілля, зібралося рекордове число — в порівнанні до попередніх зустрічей. До успіху причинились: наше жіноцтво під проводом п-і Рені Прончак; цього року до дружин колишніх вояків теж долучились усі пані з Лігайтону та околиці, приготовивши багатий та смачний буфет; молодь під проводом Олі Михайлюк чудово прикрасила велику залю: Микола Бойчук приготовив добру розвагову програму; колишній старшина дивізії П. Михайлів при допомозі інших займався печенням бараболі; п-і Слава Гуменюк написала гумористичну коломийку з рефреном, який співали з нею усі зібрані на залі.

Голова станиці о. Богдан Левицький, колишній польовий духовник дивізії, вітаючи всіх присутніх, рівнож привітав голову Українсько-Американських Ветеранів — майора Стека, голову Братства колишніх Вояків УПА — Михайла Ковальчина та голову Братства Дивізійників — п. Сімкова.

До ще більшого успіху цієї зустрічі причинилася оркестра „Дніпра" під орудою колишнього дивізійника Строцького, яка акомпаньювала до виступу українського танцювального гуртка, який виконав українські народні танці під керівництвом Миколи Бойчука. Танцюристи, які належать до цього гуртка — це молодь з 4-го та 5-го тут народженого покоління із Мекаду. Ця ж оркестра акомпаньювала також до співу професора коледжу, д-ра Карпинича та приспівок Марусі Фесьо, яка є з 3-го покоління народженого в Америці.

Незвичайно милою несподіванкою була велика присутність молоді. І коли, хто запитав би: „Де наша молодь", ми можемо відповісти: тут, на цій зустрічі вона становила рівно половину всіх присутніх.

У наступному році розвагова імпреза колишніх вояків дивізії в Лігайтоні визначена на суботу, 13-го вересня 1980 року, знову з оркестрою „Дніпро" під керівництвом п. Строцького.

Н. Н.

З нагоди 15-річчя Світлички УЗХ у Філядельфії

Інституції творяться здебільша тоді, коли назріває пекуча потреба якоїсь дії внутрі громади. Таку потребу відчули молоді матері, коли дійшли до рішення відкрити Світличку для української дітвори в Філядельфії. Це був 1963 рік.

Ці молоді матері були свідомі, що їхні діти, які народилися вже тут, на чужині, виставлені на перехресні впливи: з одного боку на впливи живих духових українських традицій, з другого — на впливи оточення із загрозою асиміляції.

Ініціятором створення цієї Світлички була п-і Христина Турченюк, яка перша подала думку, щоб створити в Філядельфії українську кооперативну світличку з програмою занять згідно з найновішими педагогічними теоріями, які змагають до того, щоб якнайбільше впливати на інтелектуальний розвиток дітей, а рівночасно, щоб однією з головніших підстав виховання було прищеплення дітям любови до української мови, пісні й традиції.

З цими ідеями та з досвідом в організуванні Світлички при Пластовій Станиці в Монтреалі п-і Х. Турченюк звернулася до 20-го Відділу Українського Золотого Хреста у Філядельфії, головою якого була тоді п-і Марія Варварів, і цей Відділ в порозумінні з св. п. Оксаною Ґенгало, виховною референткою Головної Управи якого була тоді п-і Марія Варварів, і цей Відділ в порозумінні з св. п. Оксаною Ґенгало, виховною референткою Головної Управи УЗХ, погодився спонзорувати цю Світличку та допомогти в її організуванні.

І так 17-го вересня 1963 року від 20-го Відділу УЗХ розіслано до батьків дошкільної дітвори в Філядельфії лист з повідомленням про відкриття нової Світлички. В цім зверненні було висловлено ідейні напрямні Світлички, а саме: 1) в програмі Світлички мали входити українські дитячі гри, забави й пісні, народні казки та кращі зразки українського дитячого фолкльору; 2) заплянувано окрему увагу звертати на засвоєння правильних українських назв на усі предмети й прояви в обсязі зацікавлення дитини; 3) матері мали діставати для дітей видруковані слова виучуваних у світличці текстів пісень чи віршів; 4) Світличка мала бути забезпечена забавками, які відповідають найновішим вимогам педагогіки дошкілля й сприяють інтелектуальному розвиткові дітей та виробляють у дітей товариськість, зручність та ініціятиву. 5) Рівнобіжно з виховною працею учительки над дітьми були передбачені періодичні зустрічі матерів, під час яких мали бути висвітлювані фільми з ділянки дошкільного виховання та дитячої психології та доповіді з дискусіями на теми виховних проблем. 6) Під час цих зустрічей мали також обговорюватися поради й побажання батьків відносно програми та напрямних праці Світлички. 7) При Світличці мала діяти бібліотека, з якої матері мали б випозичати українські дитячі книжки для своїх дітей.

Тепер, з перспективи часу, можна сказати, що в переважній більшості ці основні напрямні праці Світлички були додержані й себе оправдали.

І так після розіслання цього звернення, згуртувалася гарна група ідейних молодих матерів, які з ентузіязмом взялася до праці. Першою учителькою Світлички була п-і Наталія Лукіянович, яка дуже вміло і з відданістю вводила всі заплановані методи праці в життя. У перших днях занять було тільки п'ятеро дітей, та дуже скоро число дітей збільшувалось і скоро дійшло до 30-ти і більше.

Відбувалися часті наради й дискусії матерів на теми методів праці та організаційні. Спочатку спричинилась багато до застосування модерних методів праці п-і Марія Щука, яка розшукала праці відомого італійського педагога-теоретика Марії Монтессорі і прочитала це в часі одних ширших сходин. Теорії Монтессорі сходились з наперед плянованими методами праці у Світличці, й тому їх застосування спричинилось до поширення та удосконалення занять, в тім підбору іграшок, які мали впливати на розвиток дитини та ін. П-і Щука також використала американські підручники для ведення кооперативних світличок, вибравши головні напрямні й вказівки, які примінено в плянуванні адміністративної й виховної праці Світлички.

Перший рік треба було поборювати технічні та матеріяльні труднощі. Не можна було мати відразу відповідного приміщення, тому заняття відбувалися в гостинній хаті п-ва Турченюків. Згодом вдалося дістати приміщення в одній з американських церков в околиці Льоґан, яка вважалася тоді „українською околицею Філядельфії". Там Світличка приміщувалась понад 12 років. Згодом вона перейшла в друге приміщення, також до церковного будинку, при 1-ій і Тейбор Ровд, де діє й дотепер.

Від самого початку Світличкою керував Комітет Матерів, розподіляючи відповідно обов'язки між собою. Першою головою Комітету — енергійною й дуже відданою та ідейною — була п-і Христина Ганас.

Як уже було повище згадано, — першою учителькою впродовж трьох років була п-і Наталія Лукіянович, що з великим умінням проводила заняття Світлички, чим спричинилася до її скорого розвитку. Другою дуже відданою і доброю учителькою була п-і Марія Касіян, яка вклала багато праці і, крім занять, дуже вдало підготовляла імпрези та вистави Світлички. П-і Касіян була також першою скарбничкою цієї кооперативної Світлички і вміло керувала, тоді ще скромним, бюджетом. Згодом в часі перших десяти років, учительками були пані: Надія Савчук, Таня Левицька, Марія Панчак і Галя Головчак. Всі вони віддано працювали, дотримуючись засад, які були прийняті на самім початку заснування Світлички. І так надійшло 10-ліття Світлички, яке відзначено гарною імпрезою. В наступних роках були учительками пані: Марія Панчак, Роксоляна Гарасимович, Дора Горбачевська, Туся Данилів, Ярослава Лончина, Дзвінка Захарчук, Люба Нагірняк, Ліда Костяк і Оксана Повзанюк.

Навчання відбувалося спочатку два дні, а згодом три дні на тиждень. Придбано спільними силами виряд Світлички, виховні іграшки та різні потрібні речі. Згідно з інструкціями та під проводом п. Ігоря Заяця, самі батьки змайстрували потрібні полички й шафку для іграшок і одягу дітей. Тому й діти в День Батька задеклямували віршик про доброго батька, який їм у всьому допомагає.

У перших роках існування Світлички великим успіхом користувався чудовий ляльковий театр, зорганізований і виконаний головно п-і Дзвінкою Захарчук. Всі чудово виконані декорації та ляльки були її роботи. Дзвінка Захарчук опрацювала українські казки для вистав і була при тім головним режисером. І так цей театр давав цілі вистави казок.

Пані Дарія Шуст була в перших роках імпрезовою референткою Світлички і взагалі займалася музичним вихованням дітей у Світличці та багато причинилася до навчання дітей пісень, колядок, гагілок, підень з ритмічними вправами та ін.

Кожного року в Світличці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі членки 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Ґенгало, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Ґенгало завжди дуже цікавилась розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність дальше турбувалася добром Світлички. Адже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Ґенгало організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготовляла дітей до пізнішої участи в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малята, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-і М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередниць.

Наталія Пазуняк

УРЯДОВЦІ І ПРАЦІВНИКИ...

(Закінчення зі стор. 1)

Колишній касир УНСоюзу Роман Слободян одержує з рук головного предсідника д-ра Івана О. Флиса ювілейний подарунок. На фото (зліва): головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, Мирон Сидорович, Галина Сидорович, Р. Слободян, д-р І. Флис, редактор-емерит Антін Драган та головний організатор Василь Оріховський

працю з ним; зокрема про активну, часто ініціятивну участь Ювілята в багатьох творчих починах, про його неперевершену жертвенність на народні цілі та справжнє меценатство для розвитку нашої культури. Свою відданість УНСоюзові та українській справі, свою невгнутість і завзяття Ювілят зокрема доказав і потвердив під час ряду критичних ситуацій, що їх переживав УНСоюзу і Українська Громада в Америці. „В кожній ситуації і в кожній потребі на Слободяна завжди можна було покладатись" — говорив промовець.

На закінчення сам Ювілят не без зворушення згадав про свою юність в рідному Настасові біля Тернополя в Західній Україні, де він народився 17-го жовтня 1889-го року, про свої шкільні роки та виїзд до Америки 17-літнім юнаком у 1906-му році. Три роки пізніше, в році 1909-му, він став членом УНСоюзу і від того часу все його життя і ввесь його труд для української справи і громади нерозривно зв'язані з цією установою. „Мої попередники-піонери корчували ліс і орали народну ниву, а я з моїми співпрацівниками в Головному Уряді УНС засівали цю народну ниву здоровим зерном, що досі дає свої плоди", — говорив п. Слободян, з приходом якого до Головного Уряду УН-Союз нараховував приблизно 10,000 членів і мав заледве пів мільйона долярів майна, в порівнянні з 86,000 членів та 43 мільйонами долярів майна сьогодні, не кажучи вже про моральний та ідейний капітал, якого не можна зміряти жадними цифрами. Ювілят теплим словом згадав теперішніх головного касира пані Уляну Дячук та головного секретаря Володимира Сохана, яких він мав нагоду спостерігати при їхній праці ще як службовиків Головної Канцелярії та які сьогодні на відповідальних постах екзекутивних урядовців продовжують світлі традиції відданої праці попередників. Побажаннями дальших успіхів і дальшого невпинного росту УНСоюзові та нових успіхів його урядовцям і працівникам закінчив 90-літній п. Роман Слободян своє зворушливе слово.

Роман Купчинський доповідав...

(Закінчення зі стор. 1)

про культуру української мови, санкціонована партійними й урядовими чинниками, з участю понад 1,000 осіб. Ця Конференція дала поштовх для відкритої боротьби за українізацію, — сказав Р. Купчинський. І в цей час приходить до влади Петро Шелест, як перший секретар КПУ. Приходить до влади тоді, коли є бурхливий зріст національної свідомости й стає перед питанням, як контролювати сильну стихію українізації.

У зрусифікованому центрі в Донбасі, подає приклад Р. Купчинський, — робітники хотіли чути українську мову, тому Світличний Драч і інші їздили до них читати свої поезії в рідній мові.

Велике обурення викликало спалення бібліотеки Академії Наук у Києві в 1964 р. і це спонукало до збільшування руху спротиву. В 1965 році прийшла хвиля арештів, в якому був плян придусити спротив, забираючи лише провідників руху. Одначе це мало протилежний наслідок. У 1967 році західній світ читав про 20 політв'язнів у збірці В. Чорновола „Лихо з розуму". Праця І. Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація" спершу була написана на замовлення партійних чинників, — сказав Р. Купчинський, щоб довідатися про національні прагнення нової стихії в Україні, але опісля Дзюбу арештовано. В січні 1968 р. О. Гончара роман „Собор" друкується в київському журналі „Вітчизна", а потім його сценізовано. Так само, розвідка М. Брайчевського п.з. „Возз'єднання чи приєднання" мала появитися в українському історичному журналі, але в останній хвилині стягнено її з друку. Вона появляється пізніше у самвидаві.

Після такого періоду непевности й випробування, арештів і перешукань, в січні 1972 року почався вже рішучий і масовий погром, який охопив цілу Україну. Цей погром мав два аспекти, — сказав Р. Купчинський. Поперше, це був сильний наступ на вільно-думаючих українців, а подруге, це був час також і чистки КПУ та загострення політики русифікації. (Цього ж року в травні звільнено Шелеста).

На думку доповідача, 1972 рік — це переломовий період боротьби Українського Народу за свої права. І на цьому закінчив Р. Купчинський свою цікаву доповідь. Вечірним курсом і молитвою проводив о. Тарас Лончина.

Наступного вівтірка, 23-го жовтня викладатиме о. Тарас Лончина на тему: „Українці-католики в дисидентському русі" (год. 7:30 веч.). Адреса Філії УКУ: 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117.

У ЛМКЛЮБІ — РЕПОРТАЖ З ПОДОРОЖІ ПО КИТАЇ

Ню Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 26-го жовтня ц. р. о год. 7-ій вечора, тут в приміщеннях цього Клюбу при 136 Друга евеню, з репортажем „Подорож по Китаї в 1979 році" виступить Богдан Ґеруляк. Репортаж буде ілюстрований прозірками. Опісля, для нав'язання розповіді, буде дискусія, питання і відповіді.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНС...

(Закінчення зі стор. 1)

свою участь під час св. Літургії, яку Папа Іван Павло II відправив у Стадіоні „Єнкі" в Ню Йорку, та під час його відвідин української католицької катедри Непорочного Зачаття у Філядельфії.

У дискусії, що наступила після доповіді п-і Душник, порушено ряд питань, які відносилися до УНС та загально громадських справ — необхідна потреба притягнення молоді до УНС та збільшення спортових і культурних програм для поширення престижу і реклями про УНСоюз; участь української громади в місцевому Двістарічному Комітеті Спадщини, який продовжує свою діяльність; потреба нових брошур про УНС, які можна б було роздавати на різних громадських імпрезах; поява статтей і згадок в „Свободі" про старших віком громадян і т. п.

У дискусії взяли участь: Юрій Тренклер, Іван Данилюк, Володимир Кручковський, Дмитро і Стенлі Василик, Леон Гардінк, Іван Лаба, Михайло Попович і Дженет Бардел.

Володимир Кіндефорський сказав, що Братство „Запорозька Січ", 206 Відділ УНС, спонзорував двох студентів на курси українознавства та курси українських танків, які проходили минулого літа на Союзівці.

На зборах була присутня також п-і Анна Кокольська, вдова по св. п. Іванові Кокольському, колишньому касирові УНС.

Після зборів і перекуски, коли випогодилося, всі присутні взяли участь в першому „Октоберфесті", фестивалі у Вунсакеті, на якому українці мали свій кіоск та виступала українська танцювальна група і хор. Фестиваль будуть влаштовувати відтепер кожного року.

Це була дійсно братська неділя для багатьох союзовців та українців зі Стейтів Нової Англії.

КОНҐРЕСОВІ ВІСТІ

орган Українського Конґресового Комітету Америки

Ч. 37. ЖОВТЕНЬ 1979

ПІДСУМКИ ЗБІРКИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ ЗА 1978 РІК

Сьогодні подаємо українському громадянству 29-те з черги звідомлення зі збірки Національного Датку і членських вкладок від установ і організацій та поодиноких осіб до Українського Народного Фонду. В 1978 році всі ці вплати дали суму 160,231.11 дол. На цю суму зложилися вплати: від організацій — 17,945.00 дол., від поодиноких осіб — 132,283.60 дол., із спадкових пожертв та посмертних записів вплинуло — 10,002.51 дол.

Окремо перевели ми збірку на Інформаційне Бюро УККА у Вашінґтоні яка дала 17,872.00 дол. На ту суму вплатили: Т-во Купців і Промисловців в Чікаґо 5,000.00 дол, три Братські Союзи — Український Братський Союз, Український Народний Союз і СУК „Провидіння" — 9,257.00 дол., Ліга Українських Щадниць і Централя Укр. Кооперацій — 2,500.00 дол. та Відділи УККА — 1,115.00 дол.

Ці наші статистичні дані дозволять оцінити жертвенність наших Центральних Установ, їхніх Відділів та поодиноких громадян. Коли ходить про поодиноких громадян, то ми на тому місці бажаємо підкреслити велику жертвенність осіб, які є на пенсії і яких річний прихід із старечої пенсії є без порівняння менший від багатьох наших громадян, які гордяться своїми високими професійними позиціями і маєтками. Рівнож просимо поглянути на повний список громад — Відділів УККА, скільки в ньому є з великими сумами, а скільки з малими. Коли в малих громадах національне оподаткування є майже стовідсоткове, то у великих далеко не так.

Контрольна Комісія УККА перевела контролю всіх приходів і розходів в днях 23-24 червня та 27-го серпня 1979 р. До провірки канцелярія УККА передала Контрольній Комісії — всі чекові і щадничі книжечки, відписи банкових конт, документи інвестицій, побічні книги, податкові викази та протоколи засідань і рішень Екзекутиви УККА. Детальний звіт Контрольної Комісії був поданий на нарадах Крайової Ради УККА, що відбулися в дні 15-го вересня. Він буде проголошений в найближчому числі Конґресових Вістей. Контрольна Комісія ствердила, що господарка УККА є добра і стабільна а все книговедення в належному порядку.

Радіючи минулорічним успіхом у збірці фондів УККА, які були найвищими за час існування УНФонду від 1950 р. з приємністю складаємо подяку всім тим нашим громадянам, які своєю пожертвою і своєю відданою працею у збірці причинилися до успіху в 1978 р. Просимо переглянути цей список жертводавців, а по переглянненню ствердити чи в ньому є Ваша організація і Ваше прізвище як жертводавця УНФонду. Коли ж цього нема, побідьте про те, щоби в 1979 році і Ваша організація і Ви особисто знайшлися між жертводавцями, бо тільки платники НДатку мають моральне право на критику діяльности Українського Конґресового Комітету Америки.

Від імені Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки висловлюємо признання і подяку за примірну співпрацю всім Головам Відділів УККА, референтам збірки, бо без їхньої праці і співпраці не було б минулорічного фінансового успіху.

Перед нами збірка Національного Датку на 1979 рік. Ми Вам будемо вдячні за зложення Вашої вплати НД, коли Ви ще цього не зробили. Наша праця спирається виключно на громадську жертвенність. УККА не отримує ніякої субвенції, і тому дорожить кожним доляром, що його отримує від українських жертводавців. Ми господаримо в межах мінімального бюджету, щоби виконати покладені на нас обов'язки українською громадою.

Допоможіть нам це робити і дальше в нашому ювілейному році існування УККА.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

НОВИЙ ДОКАЗ ДОВІР'Я ДО УККА

Друкуючи в нинішньому числі „Конґресових Вістей" повний текст звіту Контрольної Комісії, що був розданий всім учасникам засідання Крайової Ради 15 вересня ц.р., даємо змогу всім Громадянам і Громадянкам переконатися, що голова нашої Контрольної Комісії, п. Іван Винник, казав повну правду, коли у своєму усному звіті стверджував: вплили до Українського Народного Фонду в минулому році стали новим доказом, що громада має довір'я до УККА. Просимо уважно порівняти вплиги попереднього року й останнього. Одні і другі не надзвичайно великі. Але, коли у 1977 році зібрано на УНФонд кругло 130,000 дол., а в минулому році понад 160,000, то це таки свідчить, що наші люди розуміють, що УККА потрібний і корисний. Ясно, що й сума 160,000 дуже невелика — в обличчі інфляції, постійного зросту дорожні і щораз дальшого упадку вартости доляра. Тому не можна спочивати на лаврах, бо ті лаври дискусійної вартости. Використаймо радше те довір'я, що його має громада, і ту єдність, що її вдалося перевести в системі УККА, і старайнося підтримати УНФонд дальшими — і більшими вплнвами! Славити Господа — нашим імігрантам, які стали поселенцями в цій країні, вдалося вже підтягнутися на той вищий рівень матеріяльного стану, що 25 долярів не роблять ніякої рубрики у річному бюджеті великої більшости наших родин і окремих українських людей. Ото ж не ображуймо самих себе і не вагаймося жертвувати на УНФонд — щоби діяльність УККА могла бути кращою і кориснішою! Залежить вона від двох чинників: від людей і від грошей. Люди доброї волі є — дайте їм фонди на працю для УККА!

ЕКЗЕКУТИВА Й КРАЙОВА РАДА ЗАВЕРШИЛИ ПОВНУ КОНСОЛІДАЦІЮ

15 вересня ц.р., відбулися в конференційній залі Централі УККА у Ню Йорку цілоденні наради Екзекутиви і після неї Крайової Ради УККА, що їм проводив черговий екзекутивний віцепрезидент о. гамб. Роберт Москаль. Головними доповідачами були президент УККА проф. Лев Добрянський, який відкрив наради і виголосив окрему доповідь і директор Централі мгр Іван Базарко, як також голова Контрольної Комісії Іван Винник, що склав звідомлення, друковане повністю у цьому числі. Секретар Екзекутиви Ігнат Білинський відчитав протокол із останніх нарад Екзекутиви і Крайової Ради.

З усіх цих нарад найважливішими були дві справи:

Затверджено прийняття в членство Асоціяції Українців Америки та її досі складової організації — Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України. Голову Асоціяції д-ра Романа Барановського обрано до Екзекутиви. Прийнято теж, як нову членську організацію, Українську Спортову Централю Америки і Канади та Об'єднання українських лісників і деревників. Таким чином переведено в системі УККА повну консолідацію всіх без винятку українських партій, середовищ і груп без уваги на їх обласне походження, вирівнявання їхніх членства та погляди, поширено теж базу УККА на нових членів.

Другою найважливішою справою на тих нарадах було схвалення дати 10-12 жовтня 1980 р. на скликання 13-го з черги Конґресу українців Америки, про що мова на іншому місці.

XIII КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ — 10-12-го ЖОВТНЯ 1980 РОКУ

Екзекутива УККА на своєму засіданні 16 вересня ц.р. устійнила, що 10-12 жовтня 1980 року відбудеться у Філядельфії XIII з черги Конґрес Українців в Америці. Крайова Рада затвердила цю постанову і прийняла до відома, що технічною підготовою Конґресу займається Відділ УККА у Філядельфії, головою якого є проф. Петро Стерчо. Централя УККА у Ню Йорку стоїть у цій справі у тісній співпраці і порозумінні з філядельфійським господарем XIII Конґресу.

З цієї нагоди варто пригадати, що **Перший** Конґрес відбувся 24 травня 1940 р. у Вашінґтоні, з участю 805 делегатів із 168 місцевостей. **Другий** Конґрес відбувся 22 і 23 січня 1944 р. у Філядельфії з участю 235 делегатів. Рішено тоді видавати англомовний „Український Квартальник". **Третій** Конґрес — 31 травня і 1 червня 1946 р. у Вашінґтоні з участю 322 делегатів. Прийнято тоді проєкт статуту УККА. **Четвертий** Конґрес — 5 і 6 листопада 1949 у Вашінґтоні — 308 делегатів від 472-ох організацій. Встановлено тоді Український Народний Фонд. **П'ятий** Конґрес — 4-6 липня 1952 р. в Ню Йорку. 799 делегатів від 595 організацій. **Шостий** Конґрес 28-30 травня 1955 р. у Ню Йорку: 430 делегатів. **Сьомий** Конґрес — 21-23 лютого 1959 р. у Вашінґтоні: 232 делегати. **Восьмий** Конґрес — 12-14 жовтня 1962 р. у Ню Йорку, — 295 делегатів. Рішено тоді, що право висилати делегатів на Конґреси мають також платники до УНФонду. **Дев'ятий** Конґрес — 7-9 жовтня 1966 р. у Ню Йорку, — 465 делегатів. **Десятий** Конґрес — 24-26 жовтня 1969 р. у Ню Йорку, — 439 делегатів. **Одинадцятий** Конґрес — 6-8 жовтня 1972 р. у Ню Йорку, — 510 делегатів. Великий панель молоді. **Дванадцятий** Конґрес — 8-10 жовтня 1976 р. у Ню Йорку. В усіх Конґресах брали участь також члени керівних органів УККА. Про більшість Конґресів видано згодом детальні звідомлення у книжковій формі.

Тому, що до XIII Конґресу вже тільки кругло 1 рік — треба заздалегідь приготовлятися до нього. Найбільша підготова — не технічна, а духова, психологічна: щоби цей наш найближчий Конґрес Українців в Америці перейшов не тільки назверх величаво, але й у найбільшій згоді гармонії і став новим розчаруванням для ворогів, які мріють про розбиття у нашій громаді.

ІЗ КОМУНІКАТУ

ЕКЗЕКУТИВИ І КРАЙОВОЇ РАДИ УККА ПРО НАРАДИ В НЮ ЙОРКУ

(Становище до закидів п. Валентина Мороза)

„...У висліді розгляду завваг пана Валентина Мороза щодо діяльности УККА, під час його промови в Елленвілі, 8 липня 1979 р., ствержено, що вони не основані на фактах.

УККА на протязі свого існування і дії завжди присвячував і присвячує тепер багато зусиль і фінансових засобів для оборони національних і людських прав українського народу, зокрема оборони нескорених українських патріотів і політичних в'язнів в СССР. Численні петиції до Об'єднаних Націй і американського уряду, різні політичні акції і масові демонстрації, десятки видань про положення в Україні, сторінкові інформаційні оголошення в найбільших американських щоденниках, висилка собою статтей до американської преси — усе те лише частина тієї великої праці, що її вів і веде УККА й уся українська громада в Америці в користь української справи.

Розминається також з дійсністю заввага, що УККА виплачує ген. Петрові Григоренкові місячну платню й удержує платного референта для допомоги Генералові. Кожний український громадянин може переконатися з фінансових звідомлень УККА, що таке твердження не має фактичних основ. УККА допоміг лише, з гуманних спонук, покрити кошти за операцію і перебування у шпиталі дружини ген. Григоренка.

Стверджено також, що президент Американської Федерації Праці і Конґресу Індустріяльних Організацій Джордж Міні ніколи не писав і не повідомляв телефонічно УККА про те, що бажав би зустрітись з Валентином Морозом."

Наради Крайової Ради

Після закінчення нарад Екзекутиви, відбулись наради Крайової Ради УККА, що їх відкрив і ними проводив голова Ради о. шамб. Роберт Москаль.

Вставанням з місць і хвилинною мовчанкою віддано пошану пам'яті померлих членів Крайової Ради: д-ра Дениса Квітковського, Юліяна Ревая, ред. Михайла Панасюка, проф. Івана Вовчука і Богдании Сидор-Чарторийської.

Звідомлення членів Президії доповнив адміністративний директор мгр Іван Базарко інформацією про переведену й пляновану Екзекутивою працю: Виготовлено поіменний звіт пожертв і Національного Датку за 1978 рік; пороблено заходи у Вашінґтоні, щоби програми радіо-висильні „Свобода" у Мюнхені в українській мові мали більше ніж дотепер український національний характер; заплановано заходи, щоб у запитниках перепису населення була точка про національне походження; активізується справу відповідного відзначення Роковин 22 Січня в Конґресі, у Вашінґтоні, з заявами сенаторів і конґресменів щодо української державної незалежности, а також висилку двох тисяч пресових повідомлень у цій справі до американської преси; бюро УККА у Вашінґтоні переведе ряд акцій в ділянці пропаґанди української справи, зокрема використання на американському форумі приїзду Валентина Мороза; зорганізовано ряд інтервю з пресою і зустрічей із громадами для п. Валентина Мороза; в 1979 р. молодіжні організації одержали коло 10,000 дол. федеральної допомоги на літні табори; надруковано 2 числа „Українського Квартальника", 6 чисел „Конґресових Вістей" і 2 памфлети з нагоди Січневих Роковин і 20-річчя Тижня Поневолених Націй, а в підготові до друку є книжка „Акти Української Державности"; переведено збірку фондів на потреби СКВУ; разом із НТШ влаштовано в Українському Інституті вечір у пошану пам'яті д-ра Матвія Стахова.

ЗВІТ ПРОФ. Л. ДОБРЯНСЬКОГО

У своєму звіті, що його президент УККА проф. Лев Добрянський виголосив на Крайовій Раді 15 вересня ц.р., він звернув увагу, що стоїмо перед цілою низкою дат і подій, що їх ми повинні використати для української справи. Перш усього треба використати якнайширше і найкраще перебування Папи Івана Павла II в Америці, — різні національності до цієї події приготовлюються до цієї події. Справа ратифікації САЛТ II, яка стоїть у Конґресі, як теж конфлікт за совєтське військо на Кубі і проблема дальших торговельних зв'язків ЗСА і СССР дають можливість висловити в цих справах українське становище. У 1980 р. відбудуться в ЗСА президентські вибори — це добра нагода для активізації української громади. Треба використати 20-ті роковини закону про встановлення пам'ятника Шевченкові у Вашінґтоні, — скликання до Москви Олімпіяди вимагає від нас відповідної реакції, — переведення в 1980 році 13-го Конґресу українців в Америці вимагає активізації громади. Проф. Добрянський закликав до єдности і „внутрішньої солідарности" в усіх цих справах, без чого не можливий успіх наших дій.

Персональні зміни в керівних органах УККА

Крім згаданого на іншому місці вибору д-ра Романа Барановського до Екзекутиви УККА, як репрезентанта Асоціяції Українців Америки, переведено ще такі персональні зміни в керівних органах УККА:

До Крайової Ради УККА прийнято нових членів: Миколу Нагірняка і Євгена Переміну від Асоціяції Українців Америки та Юрія Храневича від Української Спортової Централі Америки і Канади. Рівночасно переведено деякі зміни і тепер в Крайовій Раді заступатимуть: Ігор Сохан і Володимир Свинтух від Організації Української Молоді „Пласт", д-р Петро Мірчук від Союзу Українських Політв'язнів (на місце померлого голови мгра Євгена Лозинського), пані Юлія Купчинська від Жінок Оборони Чотирьох Свобод України (на місце померлої Богдании Сидор-Чарторийської). Ще деякі інші організації зголосили зміни, але їх ще не уточнили.

У громадах

ГАРТФОРД, КОНН.

У неділю, 18-го березня ц.р., в Гартфорді, Конн., відбулися в Українському Народному Домі, чергові Загальні Збори Відділу УККА.

На внесок Петра Шагая обрано Президію Зборів в складі: голова — Яків Полюга, заступник голови — Василь Химчак і секретар Павло Бзовицький.

Обрано нову Управу в наступному складі: голова — мгр Борис Крупа, 1-ий заступник голови — о. Дмитро Мамчур, 2-ий заступник і референт зовнішніх зв'язків — Роман Заставський, секретар — Олег Кінах, референт УНФонду — Володимир Мерещак, фінансовий референт — Якім Заяць, імпрезовий референт — Тиміш Мельник, редактор „Вістей" Відділу УККА — Яків Полюга, пресовий референт — Петро Шагай, референт суспільної опіки — Яріш Іван, архівар-хронікар — Яронім Логуш, дорадчий член — д-р Осип Теслюк, правний дорадник — адвокат Стефан Піган, вільний член — Павло Бзовицький; Контрольна комісія: голова — Александер Рудзінський, Володимир Левський і Володимир Тесля — члени; Товариський суд: голова — Іван Селеман, Мирон Зелез. і Василь Грунтовський — члени; Референтура зовнішніх зв'язків: голова — Роман Заставський, Софія Радьо і Люба Кінах — члени; Референтура УНФ-ду: голова — Володимир Мерещак, Софія Туркало, Осип Гладун, Ярослав Ткачук, Антін Наконечний — члени.

РОЧЕСТЕР, Н.Й.

У неділю, 27-го травня ц.р., відбулися Надзвичайні Загальні Збори Відділу УККА на залі церкви Св. Богоявлення при участи 70 членів - платників Національного Датку. Ось повний склад нової Управи Відділу: президент — адв. Відділям Андрушин, голова — Роман Куціль, секретар — Андрій Яріш, скарбник — Іван Боднар, культурно-освітній референт — Микола Єйна, заступник культ.-осв. референта — Євген Кулик, референт Народного Фонду — Микола Гудзоватий, господар — Микола Лилак. Члени Управи: Марта Шмігель, Стефанія Павлович, інж. Любомир Шмігель, Євген Лилак, Юрій Ганушевський. Контрольна комісія: Михайло Єйна — голова, Михайло Малинівський і Остап Захарків — члени. Товариський суд: проф. Борис Губка, д-р Іван Кіндрат, Михайло Лялько; збірщики Народного Фонду: Михайло Малинівський, Микола Гудзоватий, Михайло Лялька, Володимир Біловус, Микола Лилак, Іван Лучканич.

СИРАКЮЗИ, Н.Й.

У неділю, 8-го квітня ц.р., відбулися Загальні Збори Відділу УККА в Сиракюзах.

Збори відкрив голова Відділу д-р Олександер Гудзяк. Зборами проводила президія у складі: інж. Мирон Сидорович — голова і мгр Микола Дупляк — секретар.

Збори переобрали управу Відділу УККА з невеликими змінами на нову каденцію. Її склад такий: д-р О. Гудзяк — голова, П. Карпишин — містоголова, М. Павлів — секретар, І. Пиндус — скарбник, М. Велич — заступник скарбника, д-р М. Логаза — референт преси; Культурна рада: П. Карпишин — голова, М. Дяченко і Р. Шаран — члени; Реґенетура зовнішніх зв'язків: д-р М. Логаза — голова, інж. М. Сидорович, мгр М. Дупляк та мгр З. Карпишин — члени; Референтура збірщиків Національного датку: М. Зарічний — голова, В. Мельник — член; Члени Управи: М. Гаврилюк, мгр П. Маляр; Товариський суд: д-р М. Ткач — голова, В. Петрів, Є. Гусак — члени; Контрольна комісія: мгр М. Рубич — голова, д-р Я. Гурський і С. Грицик — члени.

БАЛТИМОР, МД.

Звичайні Загальні Збори Відділу УККА в Балтиморі відбулися в неділю, 3-го червня 1979 року і обрали нову Управу в слідуючому складі: голова — інж. Богдан Саламаха, перший заступник голови — мгр Андрій Чорнодольський; другий заступник голови — мгр Павло Фенчак (голова Української Едукаційної Асоціяції Мерилєнду); секретар — Микола Турик (секретар Відділу „Провидіння"); англомовний секретар та реф. зовнішніх справ — мгр Степан Басараб; скарбник — Андрій Чорний (Дім Української Молоді); культ освіті. референт — проф. Петро Войтович (голова ОДВУ); організаційний референт—Володимир Стельмах (голова ООЧСУ); референт УНФонду — Теофіль Попович (делеґат Пласту); госп. реф. — Григорій Войтович; члени Управи: Теодор Кузьмів (голова СУМА), мгр Василь Палійчук, Степан Поліщук (сек. Укр. Нар. Помочі), Марія Стельмах (голова ОЖ ООЧСУ), Іван Малко (сек. 320-го Відділу УНС), Адам Ціздин (сек. 55-го Від. УНС), делеґат 59-го Відділу СУА.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Вашлавів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідуючий: Клим Бабяк — голова, Микола Яремко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

МАЯМІ, ФЛЬОРИДА

Дня, 30-го травня 1979 р. відбулися Річні Загальні Збори Відділу УККА в Маямі, Фльорида. Збори відкрив голова Володимир Хімяк. Зборами провадила Президія: Володимир Трач — предсідник і Володимир Бацвин — секретар.

Нова Управа Відділу: Омелян Граб — голова, Омелян Урбанський — містоголова, Григорій Тимків — секретар, Володимир Трач — касир, Євген Крук — імпрезовий реф., Надія Мудрейко — імпрезовий реф., Володимир Бацвин — імпрезовий реф., Антін Угляр — референт У.Н.Ф.

Контрольна Комісія: Роман Балабан, Михайло Бовлюх, Богдан Козій.

Товариський Суд: Володимир Хімяк, Пан Гоманюк.

ВІДЗНАЧЕНО ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ В БОСТОНІ

БОСТОН, Ма. (В-УККА) — Тут 18-го липня 1979 р. відзначено ТПН окремою програмою в стейтовім капітолі, з участю губернатора Едварда Дж. Кінґа та бувшого конґресмена і спікера Палати Репрезентатів Джона В. МкКормика. Коротку промову виголосив, губернатор Кінґ.

Вшанування Джона В. МкКормика

Після привіту, інж. Конрад Гусак і мгр Орест Щудлюк від Відділу УККА, Александер Чаплік від Литовської Американської Ради та д-р Ільга К. Дінберґс від Національної Американської Латинської Ліґи передали спеціяльну грамоту Джонові В. МкКормикові, колишньому спікерові Палати Репрезентатів, за його заслуги для узаконення резолюції про Тиждень Поневолених Націй двадцять років тому. (Докладні дописи про діяльність Відділу в Бостоні надсилає Централі п. Орест Щудлюк).

Це окладинка органу Комітету „За Росію без колоній" — російської організації, яку засн[у]вали Петро Болдирєв і Ігор Сінявин. Проти тієї групи пристрасно виступає комуністична і вся російська еміґрантська преса, як проти „розбивачів єдности Росії".

ЗВІТ

КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ ЗА ЧАС ВІД ДНЯ 1. СІЧНЯ 1978 РОКУ ДО ДНЯ 31. ГРУДНЯ 1978 РОКУ.

Контрольна Комісія в складі: Івана Винника - голови, др. Володимира Михайліва - заступника голови, пані Стефанії Вовчак і Маріяна Корчила - членів; в присутності: членів Екзекутиви: касієра Уляни Дячук, адміністративного директора мґр. Івана Базарка і книговода Євгена Луцького перевела провірку діяльности Українського Конґресового Комітету Америки в днях 23. і 24. червня і 27. серпня 1979 року.

До провірки предложено: книги касових приходів і видатків, чекові і банкові ощадностеві книжочки, відписи банкових конт, документи вартісних паперів-інвестицій, побічні книги, податкові викази, протоколи засідань і належні прилоги до приходів і видатків.

На підставі предложених і перевірених книг і документів стверджено, що за час від дня 1. січня 1978 року до дня 31. грудня 1978 року вплинуло до каси Українського Конґресового Комітету Америки:

ПРИХОДИ:

1. Український Народний Фонд:
- Індивідуальні пожертви .... 132,283.60 Дол.
- Організації .... 17,945.00 "
- Записи .... 10,002.51 "

/ Теодор Чижбій, Чікаґо - $5.000.00
Іван Гаврилюк, Олбані - 4,002.51
Ева Сташків, Флорида - 1,000.00/

РАЗОМ: Український Народний Фонд: 160,231.11 Дол.

2. Бюро у Вашінґтоні:
- Т-во Купців і Промисловців, Чікаґо 5,000.00 Дол.
- Укр. Нар. Союз, Джерзі Сити - /з Конвенції $3,765.00, збірка - $2,037/ .... 5,802.00 "
- Укр. Братський Союз, Скрентон ..... 1,298.00 "
- СУК "Провидіння", Філядельфія ..... 2,157.50 "
- Українська Щадниця, Філядельфія ... 1,250.00 "
- Укр. Щадниця "Тризуб", Нюарк, Н.Дж.. 750.00 "
- Відділи УККА .... 814.50 "
  / Рочестер - $ 500.00, Сиракузи - $ 100.00, Вільмінґтон - $ 214.50/
- Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч", Ню Йорк .... 500.00 "
- Комітет 200-річчя, Бостон .... 100.00 "
- Слободян Роман, Елизабет, Н.Дж. ... 100.00 "
- Т-во кол. Вояків 1. УД. УНА .... 50.00 "
- Інші дрібні пожертви .... 50.00 "

РАЗОМ: Бюро у Вашінґтоні: 17,872.00 дол.

3. "Український Квартальник"
- Передплати .... 5,530.23 Дол.
- Пресовий Фонд .... 238.00 "
- Книжки .... 529.01 "

РАЗОМ: "Український Квартальник" 6,297.24 Дол.

4. Маніфестації і акції в обороні прав людини: /спродаж жетонів і збірки на листи/ 4,362.64 Дол.

5. Імпрези:
- /60-тиліття Української Державности/ 562.56 "

6. Видавництво:
- / Петро Турчин, Невада на видання "Українці в Америці" / .... 1,000.00 "

7. Відсотки:
/ з інвестицій і ощадностевих конт/ 7,080.94 "

8. Дім:
Зворот за чинш .... 2,000.00 "

9. Різні:
/ Різні вплиии /звороти/ .... 1,964.05 "

РАЗОМ ПРИХОДИ УККА .... 201,370.54 Дол.

ЧУЖІ ФОНДИ ДО РОЗЧИСЛЕННЯ:

10. СКВУ - III. Конґрес:
- Концерт .... 20,042.00 дол.
- Бенкет .... 24,945.00 "
- Реєстрація .... 21,976.00 "
- ЦУКА на течки .... 1,000.00 "
- Конвенція УНС .... 5,547.94 "
- Збірки:
- Організації .... 4,620.00 "
- Укр. Католицька Епархія, Філядельф. 12,245.19 "
- " " " Стемфорд . 8,307.00 "
- " " " Чікаґо ... 4,562.77 "
- Індивідуальні пожертви .... 39,408.35 "
- Різні вплати - звороти .... 623.49 "

РАЗОМ: СКВУ: 143,277.74 Дол.

11. Табори:
- Дотації на ведення молодечих таборів з федерального уряду. 26,735.34 "

12. Податки:
- Вплати до розчислення .... 8,046.00 "

13. Забезпечення - госпіталізація:
- Вплати працівників .... 1,131.15 "

14. Союз Українок Америки:
- Сплата адміністраційних видатків на ведення Дому. 1,342.74 "

15. Комітет 200-ти річчя Америки і 100-річчя українського поселення ...... 225.13 дол.

16. Амортизація:
- Дому .... 3,492.00 Дол.
- Інвентаря .... 546.31 "

РАЗОМ: Амортизація: 4,038.31 "

РАЗОМ ПРИХОДИ: 386,166.95 "

ВИДАТКИ:

1. Адміністраційні видатки:

а/ Персональні:
- Платні працівників .... 36,237.00 Дол.
- Платні помічних сил .... 2,340.00 "

РАЗОМ: Платні : 38,577.00 Дол.

б/ Річеві видатки:
- Суспільне забезпечення .... 2,193.13 Дол.
- Госпіталізація .... 2,330.17 "
- Безробіття .... 1,451.05 "
- Канцелярійні приладдя .... 737.45 "
- Телефони, телеграми .... 3,019.68 "
- Оголошення .... 1,386.00 "
- Поштові оплати .... 1,280.01 "

РАЗОМ: Річеві видатки : 12,397.49 Дол.

2. Кошти засідань і подорожей :
- Засідання Екзекутиви .... 2,840.09 Дол.
- Поїздки в терен .... 2,322.27 "

РАЗОМ: Кошти засідань і подорожей . 5,162.36 Дол.

3. "Український Квартальник":
- Друкарня і переплетня за 3 числа... 9,361.50 Дол.
- Редактор .... 5,200.00 "
- Гонорарі .... 1,982.00 "
- Поштові оплати .... 1,252.24 "
- Експедиція .... 1,161.95 "
- Канцелярійні приладдя, коверти .... 425.52 "
- Книжки .... 288.90 "

РАЗОМ: "Український Квартальник" : 19,672.11 Дол.

4. Видавництво:
- Публікації : /видані/
- 5000 прим. Конґресових Рекордів /22. січня/ .... 685.00 Дол.
- 2000 прим. книжки "Україна в часі великих перемін" на рахунок 995.00 "
- 7000 прим. "Україна і її нарід" ... /памфлет/ 1,875.00 "
  5000 прим. "Тиждень Поневолених народів /із Конґрес. Рекорд./ 1,275.00 Дол.
- в під- Акти Української Державности . 792.00 "
- го- Український вклад з історію
  тові Америки .... 475.50 "

РАЗОМ: Видавництво: 6,097.50 Дол.

5. "Конґресові Вісті" :
Друк 11 чисел .... 9,130.35 Дол.
Редактор .... 1,000.00 "

РАЗОМ: "Конґресові Вісті" : 10,130.35 Дол.

6. Бюро у Вашінґтоні :
- Видатки проф. Лева Добрянського ... 7,200.00 Дол.
- Платні .... 2,496.00 "
- Чинш .... 3,061.20 "
- Кошти репрезентації .... 2,950.00 "

РАЗОМ: Бюро у Вашінґтоні : 15,707.20 Дол.

7. Дотації :
- Шкільна Рада .... 7,000.00 Дол.
- Український Музей .... 1,000.00 "
- "Тиждень Поневолених Народів" ..... 500.00 "
- Загальна Американська Конференція . 250.00 "
- СУСТА .... 150.00 "
- Оплата за шпиталь генерала Петра Григоренка 3,778.25 "
- СУМА .... 50.00 "
- Парохія Св. Юра 50.00 "

РАЗОМ: Дотації : 12,778.25 Дол.

8. Український Народний Фонд :
- Винагорода-відсотки Відділам УККА.. 8,905.50 Дол.
- "Вісті УККА" .... 1,885.00 "
- Пошта .... 1,277.12 "
- Коверти .... 573.75 "
- Заклики - друки .... 1,350.00 "
- Виказки .... 80.00 "

РАЗОМ: Український Народний Фонд : 14,071.37 Дол.

9. Маніфестації і акції в обороні прав людини :/летючки, транспаренти і т.п./ 5,822.00 Дол.

10. Імпрези :
- 60-ти ліття Української Державности 836.04 Дол.

11. Адміністрація Дому:
- Асекурація .... 873.60 Дол.
- Світло .... 1,686.33 "
- Опал .... 1,171.04 "
- Елевейтор .... 1,399.50 "
- Направи .... 1,074.87 "
- Кошти перевозу .... 1,024.00 "
- Поліція .... 416.90 "
- Господар Дому .... 823.00 "

РАЗОМ: Адміністрація Дому : 8,469.24 Дол.

12. Амортизація :
- Дому .... 3,492.00 Дол.
- Інвентаря .... 546.31 "

РАЗОМ: Амортизація: 4,038.31 Дол.

13. Різні :
- Звороти .... 1,964.05 Дол.
- Фільм .... 735.00 "
- Комітет 200-х річчя .... 225.13 "
- Різні .... 594.19 "

РАЗОМ: Різні : 3,518.37 Дол.

РАЗОМ: ВИДАТКИ УККА : 157,277.59 Дол.

ЧУЖІ ФОНДИ ДО РОЗЧИСЛЕННЯ:

14. СКВУ - III. Конґрес:

а/ Загальні видатки:
- 10.000 відзнак на збірку .... 940.23 Дол.
- 2.000 відзнак на Конґрес .... 173.22 "
- 10.000 летючок .... 1,100.00 "
- 19.000 закликів .... 725.00 "
- 80.000 коверт на збірку в парафіях. 1,642.05 "
- 600 течок .... 1,387.00 "
- 600 стяжок .... 389.08 "
- Друки .... 262.80 "
- Оголошення .... 711.50 "
- Телефони .... 572.76 "
- Пошта .... 740.60 "
- Кошти Маніфестації .... 1,146.88 "
- Помічні сили для підготови III Конґ. 3,408.40 "
- Готель: залі і кімнати для Президії і гостей 6,858.24 "

РАЗОМ: Загальні видатки : 20,057.76 Дол.

б/ Кошти подорожей:
- Засідання Президії .... 2,861.11 Дол.
- Комісія Статутова .... 420.04 "
- " " Резолюційно-Пресова .... 1,001.76 "
- " " Фінансова .... 330.85 "
- " " Церковно-релігійна .... 167.20 "
- Комісія Зовнішних справ .... 488.85 Дол.

РАЗОМ: Кошти подорожей 5,269.81 Дол.

в/ Концерт :
- Заля .... 5,297.34 Дол.
- Хор "ГОМІН" - Англія .... 4,000.00 "
- Хор "ДУМКА" - Ню Йорк .... 700.00 "
- Хор "ВЕСНІВКА" - Канада .... 1,750.50 "
- Баритон - Павло Плішка .... 1,000.00 "
- Сопрано - Марта Кокольська .... 175.00 "
- Баритон - Андрій Добрянський .... 150.00 "
- Реклями, - оголошення .... 817.00 "

РАЗОМ: Концерт : 13,894.84 Дол.

г/ Бенкет :
- Бенкет / 1,180 осіб / .... 26,176.89 Дол.
- Обід / 554 особи / .... 7,310.91 "
- Запрошення .... 585.00 "
- Програми .... 143.00 "
- Мистецька програма .... 325.00 "

РАЗОМ: Бенкет : 34,540.80 Дол.

ґ/ Готівка :
- Вислано готівкою до СКВУ .... 28,217.94 Дол.

РАЗОМ: С.К.В.У. 101,981.15 Дол.

15. Табори :
- С.У.М.А. .... 19,443.04 Дол.
- О.Д.У.М. .... 7,852.25 "
- Адміністраційні видатки .... 245.00 "

РАЗОМ: Табори : 27,540.29 Дол.

16. Податки :
- Виплачено за працівників .... 7,924.61 Дол. 7,924.61 Дол.

17. Госпіталізація :
- Виплачено за працівників .... 1,071.75 Дол. 1,071.75 Дол.

18. Збірки :
- Зворот .... 451.00 Дол. 451.00 Дол.

19. Інвентар :
- Куплено інвентаря .... 240.00 Дол. 240.00 Дол.

20. Ощадностеве конто :
- Внесено на ощадностеве конто ...... 70,581.05 Дол. 70,581.05 Дол.

21. Інвестиції :
- Вложено до У.Н.С. .... 25,000.00 дол. 25,000.00 Дол.

22. Союз Українок Америки:
- Виплати до розчислення .... 1,440.95 Дол. 1,440.95 Дол.

РАЗОМ: РОЗХОДИ :		393,508.39 Дол.
" ПРИХОДИ / ст. 3 - ,	386,166.95 Дол.	
Готівка на 1. січня 1978 року	52,414.05 "	
" " 31. грудня " " "		45,072.61 Дол.
РАЗОМ:	438,581.00 Дол.	438,581.00 Дол.

ПРИХОДИ УККА	201,370.54 Дол.	
ВИДАТКИ УККА		157,277.59 Дол.
10% з УНФонду за 1977 рік		15,461.00 "
" " " " " 1978 " .... / На Фонд ДОМУ УККА /		17,810.00 "
До власних фондів		10,821.95
	201,370.54 Дол.	201,370.54 Дол.

БІЛЯНСИ У.К.К.А. на день 31. грудня 1977/1978 р.

АКТИВИ / стан майна /	31.XII.1977 р.	%	31.XII.1978 р.	%
Готівка в банку на чековому конті	52,414.05 Дол.	16.84	45,072.61 Дол.	11.40
Готівка в банку на ощадност. конті	25,592.09 "	8.26	96,273.14 "	24.35
Інвестиції в УНСоюзі	50,000.00 "	16.06	75,000.00 "	18.96
Відділ УККА у Філядельфії	500.00 "	.16	500.00 "	.13
Довжники	309.20 "	.10	348.01 "	.09
Дім - 184,391.70 дол. . Амортизація - 11,291.70 "	176,492.00 "	56.72	173.000.00 "	43.74
Комітет 200-х річчя	225.13 "	.08	-	-
Інвентар	5,546.31 "	1.78	5,240.00 "	1.33
РАЗОМ: АКТИВИ	311,178.78 Дол.	100.00	395,433.76 Дол.	100.00

ПАСИВИ / Зобов'язання /	31.XII.1977 р.	%	31.XII.1978 р.	%
Вірителі /збірка до розчислення/.	451.00 Дол.	.15	645.24 Дол.	.16
Податки	978.69 "	.31	1,100.08 "	.28
Забезпечення - госпіталізація ...	1,450.19 "	.47	-	-
Дім / резерва /	-	-	33,271.00 "	8.41
С.К.В.У.			41,296.59 "	10.45
РАЗОМ: ПАСИВИ - ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	2,879.88 Дол.	.93	76,312.91 Дол.	19.30
Власні фонди	308,298.90 "	99.07	319,120.85 "	80.70
РАЗОМ:	311,178.78 Дол.	100.00	395,433.76 Дол.	100.00

ПОРІВНАННЯ ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ з ПРЕЛІМІНАРЕМ БЮДЖЕТУ за 1978 р.

ПРИХОДИ:	ПРЕЛІМІНОВАНО	ВПЛИНУЛО	%
Український Народний Фонд	150.000.00 Дол.	160,231.11 Дол.	106.80
Бюро у Вашінґтоні	25,000.00 "	17,872.00 "	71.49
"Український Квартальник /книжки/	5,000.00 "	6,297.24 "	125.94
Відсотки	5,000.00 "	7,080.94 "	141.62
Збірки для Фонду Політ. В'язнів..		4,362.64 "	-
Маніфестація		562.56 "	-
Видавництво		1,000.00 "	-
Дім		2,000.00 "	-
Різні вплиии		1,964.05 "	-
РАЗОМ :	185,000.00 Дол.	201,370.54 Дол.	108.85
СКВУ	20,000.00 Дол.	143,877.74 Дол.	716.39

ВИДАТКИ:	ПРЕЛІМІНОВАНО	ВИПЛАЧЕНО	%
Адміністраційні видатки :			
Платні	40,000.00 Дол.	38,577.00 Дол.	96.44
Річеві видатки	10,000.00 "	12,397.49 "	123.97
Бюро у Вашінґтоні	25,000.00 "	8,507.20 "	34.08
Проф. Лев Добрянський	7,200.00 "	7,200.00 "	100.00
"Український Квартальник"	20,000.00 "	19,672.11 "	98.36
Публікації	19,000.00 "	6,097.50 "	32.09
"Конґресові Вісті"	6,500.00 "	10,130.35 "	155.85
Український Народний Фонд	14,300.00 "	14,071.37 "	98.40
Маніфестації і акції в Обороні Прав Людини	10,000.00 "	5,822.00 "	58.22
Дотації	16,000.00 "	12,778.25 "	79.86
Кошти засідань і под.	6,000.00 "	5,162.36 "	86.04
Дім	5,000.00 "	8,469.24 "	169.38
1000-ти ліття Хрещення України..	5,000.00 "	- -	-
Амортизація		4,038.31 "	-
Імпрези		836.04 "	-
Різні		3,518.27 "	-
РАЗОМ:	184,000.00 Дол.	157,277.59 Дол.	85.48
С.К.В.У.	20,000.00 Дол.	101,981.15 Дол.	509.90

Преліміновано в приходах	185.000.00 Дол.	
Осягнено	201,370.54 "	
Осягнено більше		16,370.54 Дол.
Преліміновано у видатках	184,000.00 "	
Видано	157,277.59 "	
Видано менше		26,722.41 Дол.
Надвишка за 1978 рік		43,092.95 Дол.
Преліміновано надвишку		1,000.00 "
Осягнено		43,092.95 "
РАЗОМ :		44,092.95 Дол.

Ню Йорк, дня 29. серпня 1979 року

Іван Винник в.р. - голова, др. Володимир Михайлів в.р. - заступник голови, Стефанія Вовчак і Маріян Корчило - члени.

ТАБЕЛЯ ВПЛИВІВ ДО УНФОНДУ ЗА ЧАС ЙОГО 28-ЛІТНЬОГО ІСНУВАННЯ

(Додаток до „Вістей УККА")

Рік	Сума
1950-51	$ 102,215.74
1951-52	128,963.79
1952-53	136,268.97
1953-54	117,031.88
1954-55	93,449.94
1955-56	94,902.42
1956-57	86,390.92
1957-58	69,110.34
1958-59	64,572.17
1959-60	75,582.67
1960-61	70,804.31
1961-62	58,765.09
1962-63	67,103.29
1963 — 9 місяців	58,477.61
1964 — 9 місяців	54,151.63
1965	83,279.04
1966	85,302.29
1967	82,194.02
1968	90,207.31
1969	89,626.82
1970	95,070.55
1971	105,584.91
1972	107,337.04
1973	110,979.76
1974	114,472.09
1975	131,346.09
1976	142,169.00
1977	154,609.75
1978	160,231.11

Список пропущених нами організацій і індивідуальних платників УНДатку за 1978 р.

АЛЛЕНТАВН, Пен.

О.Ж. ОЧСУ 4-тий Відділ — 25.00 дол.; ООЧСУ 20-тий Відділ — 25.00 дол.; СУА 91-ший Відділ — 25.00 дол.; Окружний Комітет Відділів УНСоюзу — 25.00 дол.; УНСоюз Відділ ч. 47 — 15.00 дол.; УНСоюз Відділ ч. 137 — 10.00 дол. за 1979 рік; Дмитро Горват — 25.00 дол.; Михайло Іванів — 15.00 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД — ЦЕ ПІДСТАВА ІСНУВАННЯ І ДІЇ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ — КОЛИ ВИЗНАЄТЕ ПОТРЕБУ ІСНУВАННЯ НАШОЇ ЦЕНТРАЛІ ЦЕНТРАЛЬ — ТО ДАЙТЕ ЇЙ ТУ БАЗУ, БЕЗ ЯКОЇ УККА НЕ МОЖЕ ІСНУВАТИ І ДІЯТИ!